UNIVERSITÄTS
BIBLIOTHEK
WUPPERTAL

BERGISCHE
UNIVERSITÄT
WUPPERTAL

Universitätsbibliothek Wuppertal

Demosthenis Et Aeschinis, Principum Græciæ Oratorum Opera

Demosthenes

Aureliae Allobrogum, 1607

Delatio contra Theocrinem

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.
Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

urn:nbn:de:hbz:468-1-1565

Visual Library

μενον, οὔτε σπουδαῖον εὑρήσομεν, ὃ μὴ νόμου κεκοινώνηκεν. ἐπεὶ καὶ τὸν ὅλον κόσμον καὶ τὰ θεῖα, καὶ τὰς καλουμένας ὥρας, νόμος καὶ τάξις (εἰ χρὴ τοῖς ὁρωμένοις πιστεύειν)* διοικεῖν φαίνεται. παρακαλέσαντες οὖν ὑμᾶς αὐτούς, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, βοηθήσατε μὲν τοῖς νόμοις, καταψηφίσασθε δὲ τῶν εἰς τὸ θεῖον ἀσεβεῖν προῃρημένων. καὶ ταῦτα ἐὰν πράξητε, τὰ δέοντα ποιήσετε, καὶ τὰ κράτιστα ψηφιεῖσθε.

A alienum. Nam vniuerſum etiam mundum, & numina, & quæ vocantur annni tempora, lege & ordine, ſi iis quæ cernuntur adhibenda fides eſt, gubernari appareret. Excitatis igitur animis veſtris, Athenienſes, opem ferte legibus: condemnate eos qui religionem deorum immortalium violare inſtituunt. Quæ ſi facietis: & officio fungemini, & rectiſſimè pronunciabitis.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ, ΤΟΥ ΚΑΤΑ ΘΕΟ-κρίνου λόγου.

Τοῦτον τὸν λόγον οὐκ οἶδ᾽ ὅπως ἐν τοῖς ἰδιωτικοῖς ἀναγράφουσιν οἱ πολλοί, δημόσιον ὄντα φανερῶς. δῆλον δὲ ἔσται τοῦτο ἐξ αὐτῆς τῆς ὑποθέσεως. κατὰ τῶν ἑτέρωσέ ποι καὶ μὴ Ἀθήναζε σεσιτηγηκότων ἐμπόρων, ἢ ναυκλήρων Ἀθηναίων, φάσεις ἦσαν δεδομέναι. νόμος δὲ ἦν, ἐάν τις τινα φήνας μὴ ἐπεξίῃ, ἢ ἐπεξιὼν μὴ λάβῃ τὸ πέμπτον μέρος τῶν ψήφων, χιλίας ἐκτίνειν τῷ δημοσίῳ· τοῖς δὲ ὀφείλουσι μὴ ἐξεῖναι λέγειν.* καὶ τρίτος, ἐάν μή τις δόξῃ δικαίως εἰς ἐλευθερίαν ἀφελέσθαι τινα, τὸ ἥμισυ τοῦ τιμήματος ὀφείλειν τῷ δημοσίῳ. Ἐπιχάρης οὖν ἐνέδειξε Θεοκρίνην οὐκ ἐξὸν αὐτῷ λέγειν ἐκ τριῶν τούτων νόμων. καὶ γὰρ Μίκωνα ὡς ἑτέρωσέ ποι σεσιτηγηκότα φήνας μὲν αὐτὸν λέγει, μὴ ἐπεξελθεῖν δέ. καὶ ἐπιμελητὴν ὑπὸ τῶν φυλετῶν ἀποδειχθέντα* εὐθύναις ἁλῶναι κλοπῆς χρημάτων, ἃ ἦν ἱερὰ τῶν ἐπωνύμων· καὶ τρίτον Κηφισοδώρου θεράπαιναν εἰς ἐλευθερίαν ἀδίκως ἀφελόμενον τὸν πατέρα τοῦ Θεοκρίνου, προσοφλῆσαι δραχμὰς πεντακοσίας. ἐπὶ τούτοις μὲν ἡ ἔνδειξις. καὶ τὸ πρᾶγμα φανερῶς δημόσιον. τὸν δὲ λόγον οἱ πολλοὶ νομίζουσιν εἶναι Δεινάρχου, καίτοι γε οὐκ ἀπεοικότα τῶν τοῦ Δημοσθένους.

ARGVMENTVM ORATIONIS contra Theocrinem.

HAnc orationẽ neſcio qua ratione in priuatas plerique referunt, cum manifeſtè ſit publica: quod ex ipſo argumento perſpicietur. Mercatores aut nauicularios Athenienſes, qui alio quopiam quàm Athenas frumentum vexerant, licebat deferre. Lex aũt erat, ſi quis aliquem detuliſſet, nec actionem perſequeretur, aut perſecutus quintam ſuffragiorum partem non tuliſſet, vt mille drachmas ærario ſolueret. quas qui non ſoluiſſent, iis conciones habere non liceret.* Tertia item lex erat, ſi quis aliquem per iniuriam aſſerere in
B libertatem videretur, vt ſemiſſem æſtimationis ærario deberet. Epichares igitur Theocrinem detulit, vt qui verba in publico faceret, quod ei per tres haſce leges non liceret. Miconem enim detuliſſe, vt aliò frumentum vehentem, & præuaricatum eſſe: & curatorem à tribulibus deſignatum, in rationib. referendis, peculatus damnatum eſſe, ob eam pecuniam quæ decem heroum ſacra eſſet: tertiò Theocrinis patrem in libertatem aſſeruiſſe per iniuriam Cephiſodori ancillam, & quingentis drachmis eam ob rem mulctatum. Harum igitur rerum delatio, hic agitur, & cauſa manifeſtè publica eſt. Ipsã aũt orationem Dinarchi eſſe plerique putant, quanquã Demoſthenicis haud abſimilem.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ ΕΝΔΕΙΞΙΣ ΚΑΤΑ ΘΕΟ-κρίνου.

ΤΟΥ πατρὸς ἡμῶν, ὦ ἄνδρες δικασταί, διὰ τουτονὶ Θεοκρίνην ἀτυχήσαντος πρὸς τὴν πόλιν, καὶ ὀφλόντος δέκα τάλαντα, καὶ τούτου διπλοῦ γεγενημένου, ὥστε μηδ᾽ ἐλπίδα ἡμῖν εἶναι σωτηρίας μηδεμίαν· ἡγησάμην δεῖν ἐπὶ τῷ τιμωρεῖσθαι μεθ᾽ ὑμῶν τοῦτον, μήτε ἡλικίαν, μήτε ἄλλο μηδὲν ὑπολογισάμενος, δοῦναι τὴν ἔνδειξιν ταύτην. καὶ γὰρ ὁ πατήρ, ὦ ἄνδρες δικασταί, ᾧ περ πάντα πειθόμενος πεποίηκα, πρὸς ἅπαντας ὠδύρετο τοὺς γνωρίμους, εἰ παραλιπὼν ἐγὼ τὸν καιρόν, ἐν ᾧ διὰ τὸ τὸν πατέρα ζῆν ἔξεστί μοι τοῦτον ἀμύνεσθαι, τὴν ἀπειρίαν καὶ τὴν ἡλικίαν προφασιζόμενος, αὐτὸν μὲν περιόψομαι πάντων ἀπεστερημένον, Θεοκρίνην δὲ παρὰ τοὺς νόμους γραφὰς γραφόμενον, καὶ συκοφαντοῦντα πολλοὺς τῶν πολιτῶν, οὐκ ἐξὸν αὐτῷ. δέομαι οὖν ὑμῶν ἁπάντων, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, καὶ ἱκετεύω, μετ᾽ εὐνοίας ἀκοῦσαί μου. πρῶτον μὲν ὅτι τῷ πατρὶ βοηθῶν καὶ πειθόμενος ἀγωνίζομαι, ἔπειθ᾽ ὅτι καὶ νέος ὢν καὶ ἄπειρος. ὥστ᾽ ἀγαπητὸν εἶναί μοι, ἐάν, τῆς παρ᾽ ὑμῶν ὑπαρξάσης εὐνοίας, δυνηθῶ δηλῶσαι τὰ πεπραγμένα τούτῳ. πρὸς δὲ τούτοις, ὅτι, ὦ ἄνδρες δικασταί, προδέδομαι (τἀληθῆ γὰρ πρὸς ὑμᾶς εἰρήσεται) ὑπ᾽ ἀνθρώπων, οἳ πιστευθέντες ὑφ᾽ ἡμῶν διὰ τὴν πρὸς τοῦτον ἔχθραν, καὶ πυθόμενοι τὰ πράγματα, καὶ φήσαντες ἐμοὶ συναγωνιεῖσθαι, ἐγκαταλελοίπασι νυνί με, καὶ διαλέλυνται πρὸς τοῦτον ἐν τοῖς ἐμοῖς πράγμασιν. ὥστε μοι μηδὲ τὸν συνεροῦντα εἶναι, ἐὰν μή τις ἄρα μοι τῶν οἰκείων βοηθήσῃ. πολλοῖς μὲν οὖν ἐνδείξεσιν ἦν ἔνοχος οὑτοσί, καὶ ἅπαντας τοὺς περὶ ταῦτα νόμους ἐφαίνετο παραβεβηκώς. καινότατον δὲ τῶν ἔργων τῶν τούτου, τὴν περὶ τὸ πλοῖον φάσιν εὑρίσκομεν γεγονυῖαν.

DEMOSTHENIS DELATIO CONTRA THEOCRINEM, Hieronymo Vuolſio interprete.

PAtre noſtro, Iudices, per Theocrinem calamitate publica affecto, & decem talẽtis mulctato, eáque mulcta conduplicata, vt nullam ſalutis ſpem reliquã habeamus: exiſtimaui, eius veſtro præſidio vlciſcendi
C gratia, nec ætatis, nec cuiuſpiam alterius rei ratione habita, iſtum apud vos eſſe deferẽdũ. Pater. n. Iudices, cuius autoritate omnia facio, apud oẽs familiares quiritabatur, ſi ego, prætermiſſa occaſione hac, qua dum ipſe adhuc in viuis eſt, inimicũ vlciſci poſſem, excuſatione imperitiæ atque ætatis, neque ſe fortunis omnibus ſpoliatum curarem: neque Theocrinem contra leges accuſantem, & multos ciuium, quod ei facere nõ liceret, calumniantem, reprimerem. Vos igitur oẽs, Athenieſes, oro & obteſtor, vt me benignè audiatis: Primùm, quòd & patrem defendens, & patris autoritati parens, in hoc iudicium venio: deinde quòd & adoleſcens ſum & rerum imperitus. Quamobrem actum præclarè mecũ putabo ſi beneuolẽtia veſtra iuuãte, facinora iſti* potero demõſtrare. Præter hæc ob illud etiã Iudices, ꝙ proditus ſũ (vera. n. apud vos dicẽtur) ab hominib. qui, cũ ob inimicitias, quas cũ iſto exercebãt, fidẽ apud nos inueniſſent, auditáque re, ſupſcriptionẽ & ſtrenuam operã ꝓmiſiſſẽt, me nũc deſtituto, cũ iſto, in meo diſcrimine in gratiã redierunt. Quare nemo eſt qui mihi patrocinetur: niſi me fortè neceſſariorũ aliquis adiuuerit. Ac multis quidẽ iſte delationib. obnoxi* fuit omnésq; leges, quę ea de rẽ cauẽt, violauit. Recẽtiſſimũ aũt ei* facinorũ, nauigij indicationẽ eſſe reperim*

Se patris impulſu Theocrinis vlturũ iniurias, cõmendat iudicibus.

Quapropter hæc in delatione perſcripta mihi pater dedit. Ac primùm lex vobis recitabitur illa de indicantibus & præuaricantibus,& contra leges cum aduerſariis tranſigentibus. Hinc enim auſpicandam eſſe mihi orationem cenſeo. Deinde indicatio ipſa, qua iſte Miconi negocium faceſſit. Recita.

LEX. INDICATIO.

I. Theocrinē qui aut præuaricatus, aut calumniatus ſit, eſſe mulctandum.

Lex hæc, Iudices, inſtituentibus aut publicè accuſare, aut indicare, aut quippiam aliud eorum facere quæ in lege ſcripta ſunt, perſpicuè denunciat, quibus conditionibus horum quælibet facienda ſint. Hæc autem ſunt, vt ex ipſa lege audiuiſtis: Si quis actionem perſecutus, quintam ſuffragiorum partem non tulerit, vt mille drachmas ſoluat. Quòd ſi non perſequatur, Theocrine, alias mille: vt neque calumniatorem agat quiſquam, neque impunitate propoſita præuaricetur, aut condonet publica negocia. Affirmo igitur hac delatione teneri Theocrinem, quòd Miconem* Chollidem indicarit, nec ſit perſecutus, ſed accepta pecunia negocium vendiderit: & hoc apertè demonſtrabo, vt ego arbitror. Quanquam n. Theocrines, ô Iudices, ſuique gregales, nihil non fecerunt appellandis teſtibus, eis partim minitantes, partim pollicentes, ne teſtimonium dicant: tamen ſi vos pro officio me adiuueritis, eóſque iuſſeritis, ac potius adigente me, vos vnà adegeritis eos aut teſtari, aut eiurare, neque cauillari eos ſiueritis: verum inuenietur. Recita igitur primùm indicationem: deinde teſtimonia.

INDICATIO.

Hanc indicationem exhibuit iſte, Iudices, Micone accuſato, eámque ſcriba mercatuſcuratorum Euthyphemus accepit, diúque ante conciliū indicatio propoſita iacuit, quoad iſte accepta pecunia miſſam eam fecit: *recenſentibus prætoribus, & eum ad quæſtionem vocantibus. Hæc vt à me verè dici conſtet, primum voca qui magiſtratuum ſcriba tum fuit, Euthyphemum.

TESTIMONIVM.

Recita etiam eorum, qui propoſitam eam viderunt, teſtimonium. Recita.

TESTIMONIVM.

Voca etiam mercatuſcuratores, ipſumque Miconem, cuius indicauit nauigium, & teſtimonia lege.

TESTIMONIA.

Theocrinem igitur indicaſſe Miconis nauigium, Iudices, & indicationem diu fuiſſe propoſitam, & accerſitum ad quæſtionem non paruiſſe, neq; acceſſiſſe: eos teſtari audiuiſtis, quos id in primis habere compertum conuenit. Eum verò non modò mille drachmas debere: ſed & in carcerem abducendum, & reliquis pœnis afficiendum eſſe, quas hæc lex iis minatur, qui mercatores & nauicularios calumniantur: ex ipſa lege facile cognoſcetis. Cum enim vellet legiſlator, neque delinquentes mercatores indemnes eſſe, neque inſontes vexari: omnino vetuit hoc hominum genus indicari, ni quis ipſe ſibi confidat, ſe oſtenſurum apud vos, facta eſſe ea quæ indicat. Quòd ſi quis calumniatorum ſecus fecerit: licere eos deferri, & in carcerem abduci. Sed ipſam potius legem recita, quæ id multo euidentius quàm ego, docebit.

LEX.

Auditis, Iudices, leges quid calumniatorem luere iubeāt? Quare ſi quid eorū quæ in indicatione Miconē

A διόπερ ταῦτα γράψας εἰς τὴν ἔνδειξιν, ἔδωκεν ὁ πατήρ μοι. πρῶτον μὲν οὖν, τὸν νόμον ὑμῖν ἀναγνώσεται τὸν περὶ τῶν φαινόντων, καὶ οὐκ ἐπεξιόντων, ἀλλὰ διαλυομένων παρὰ τοὺς νόμους. ἐντεῦθεν γὰρ οἶμαι προσήκειν μοι ποιήσασθαι τὴν ἀρχὴν τοῦ λόγου. εἶτα τὴν φάσιν αὐτήν, ἣν οὗτος ἐποιήσατο κατὰ τοῦ μίκωνος. λέγε.

Νόμος. Φάσις.

Ὁ νόμος, ὦ ἄνδρες δικασταί, τοῖς προαιρουμένοις ἢ γράφεσθαι γραφάς, ἢ φαίνειν, ἢ ἄλλό τι ποιεῖν τῶν ἐν τῷ νόμῳ τούτῳ γεγραμμένων, προλέγει διαῤῥήδην, ἐφ' οἷς ἕκαστόν ἐστι τούτων ποιητέον. ἔστι δὲ ταῦτα, ὥσπερ ἠκούσατε ἐξ αὐτοῦ τοῦ νόμου, ἐὰν ἐπεξιών τις μὴ μεταλάβῃ τὸ πέμπτον μέρος τῶν ψήφων, χιλίας ἀποτίνειν· κἂν μὴ ἐπεξίῃ, ὦ θεοκρίνη, χιλίας ἑτέρας· ἵνα μήτε συκοφαντῇ μηδείς, μήτε ἄδειαν ἔχων ἐργολαβῇ, καὶ καθυφείη τὰ τῆς πόλεως. φημὶ δὴ κατὰ ταύτην τὴν ἔνδειξιν, ἔνοχον εἶναι θεοκρίνην, τὸν φήναντα μίκωνα χολλίδην, μὴ ἐπεξελθεῖν· ἀλλ' ἀργύριον B λαβόντα ἀποδόσθαι τὸ πρᾶγμα· καὶ τοῦτο ἀποδείξω σαφῶς, ὡς ἐγὼ νομίζω. καί τοι θεοκρίνης γε, ὦ ἄνδρες δικασταί, καὶ οἱ μετὰ τούτου, οὐδὲν ὅ,τι οὐ πεποιήκασι, προσιόντες τοῖς μάρτυσι· καὶ τὰ μὲν ἀπειλοῦντες αὐτοῖς, τὰ δὲ πείθοντες μὴ μαρτυρεῖν· ἀλλ' ὅμως ἐὰν ὑμεῖς βούλησθε τὰ δίκαια βοηθεῖν μοι, καὶ κελεύητε αὐτούς, μᾶλλον δὲ ἀναγκάζοντος ἐμοῦ, συναναγκάζητε ἤ τοι μαρτυρεῖν, ἢ ἐξόμνυσθαι, καὶ μηδὲ ἐᾶτε λόγους λέγειν, εὑρεθήσεται τἀληθές. λέγε οὖν πρῶτον μὲν τὴν φάσιν, εἶτα τὰς μαρτυρίας.

Φάσις.

Ταύτην τὴν φάσιν, ὦ ἄνδρες δικασταί, ἔδωκε μὲν οὑτοσὶ προσκαλεσάμενος τὸν μίκωνα· ἔλαβε δὲ ὁ γραμματεὺς ὁ τῶν τοῦ ἐμπορίου ἐπιμελητῶν εὐθύφημος· ἐξέκειτο δὲ πολὺν χρόνον ἔμπροσθεν τοῦ συνεδρίου ἡ φάσις, ἕως λαβὼν ἀργύριον οὗτος εἴασε* διαγραφούντων, καὶ καλούντων αὐτὸν εἰς τὴν ἀνάκρισιν τῶν ἀρχόντων. ὅτι δὲ ταῦτα ἀληθῆ λέγω, πρῶτον μὲν κάλει, ὃς ἐγραμμάτευε τῇ ἀρχῇ, εὐθύφημον.

C

Μαρτυρία.

Λέγε δὴ καὶ τὴν τῶν ἰδόντων ἐγκειμένην τὴν φάσιν μαρτυρίαν. Λέγε.

Μαρτυρία.

Κάλει δὲ καὶ τοὺς τοῦ ἐμπορίου ἐπιμελητάς, καὶ αὐτὸν τὸν μίκωνα, οὗ ἔφηνε τὸ πλοῖον· καὶ τὰς μαρτυρίας ἀναγίγνωσκε.

Μαρτυρία.

Ὡς μὲν τοίνυν, ὦ ἄνδρες δικασταί, ἔφηνε θεοκρίνης τὸ τοῦ μίκωνος πλοῖον, καὶ ὡς ἐξέκειτο πολὺν χρόνον ἡ φάσις, καὶ ὡς εἰς τὴν ἀνάκρισιν καλούμενος οὐχ ὑπήκουσεν, οὐδὲ ἐπῆλθεν· ἀκηκόατε μαρτυρούντων τούτων οἷς εἰδέναι μάλιστα προσῆκεν. ὅτι δ' οὐ ταῖς χιλίαις μόνον ἔνοχός ἐστιν, ἀλλὰ καὶ ἀπαγωγῇ, καὶ τοῖς ἄλλοις ὅσα κελεύει πάσχειν ὁ νόμος οὑτοσί, συκοφαντοῦντα τοὺς ἐμπόρους καὶ τοὺς ναυκλήρους· ῥᾳδίως ἐξ αὐτοῦ τοῦ νόμου γνώσεσθε. βουλόμενος γὰρ ὁ τὸν νόμον τιθείς, μήτε τοὺς ἀδικοῦντας τῶν ἐμπόρων ἀθώους εἶναι, μήτε τινὰ ἄλλως πράγματ' ἔχειν· ἁπλῶς ἀπεῖπε τοῖς τοιούτοις τῶν ἀνθρώπων μὴ φαίνειν, εἰ μὴ πιστεύει τις αὑτῷ δείξειν ἐν ὑμῖν τὰ γεγενημένα, περὶ ὧν ποιεῖται τὴν φάσιν. ἐὰν δέ τις παρ' αὐτὰ ποιῇ, τῶν συκοφαντούντων ἔνδειξιν αὐτῶν εἶναι, καὶ ἀπαγωγήν. μᾶλλον δὲ λέγε τὸν νόμον αὐτόν. πολὺ γὰρ ἐμοῦ σαφέστερον διδάξει.

Νόμος.

Ἀκούετε τῶν νόμων ἃ κελεύουσι πάσχειν, ὦ ἄνδρες δικασταί, τὸν συκοφάντην; οὐκοῦν εἰ μέν τι πεποιηκότα τούτων, ὧν ἔγραψεν ἐν τῇ φάσει θεοκρίνης πεποιηκέναι τὸν μίκωνα.

προσθῆκε τὸ πρᾶγμα, καὶ διαλέλυται πρὸς τὸν ἄνθρωπον, ἀδικεῖ πάντας ὑμᾶς καὶ δικαίως ὀφείλει τὰς χιλίας. εἰ δὲ πλεύσαντα αὐτὸν δικαίως οὐ προσῆκεν (ἔστω γὰρ ὁπότερον οὗτος βούλεται) φαίνει καὶ προσκαλεῖται καὶ συκοφαντεῖ τοὺς ναυκλήρους, καὶ τὸν νόμον, οὐ μόνον τὸν πρότερον, ἀλλὰ καὶ τὸν ἀρτίως ἀναγνωσθέντα παραβέβηκε καὶ καταμεμαρτύρηκεν αὐτοῦ μηδὲν ὑγιὲς, μήτε λέγειν, μήτε πράττειν. τίς γὰρ ἂν παρεὶς τὸ δικαίως πράττοντα λαβεῖν τὸ μέρος τῶν χρημάτων κατὰ τὸν νόμον διαλυσάμενος ἐβουλήθη μικρὰ κερδᾶναι, καὶ τούτοις ἔνοχον αὐτὸν καταστῆσαι τοῖς νόμοις, ἐξὸν (ὅπερ ἀρτίως εἶπον) τὰ ἡμίσεα τῶν φανθέντων λαβεῖν; οὐδ' ἂν εἷς, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, μὴ οὐ συνειδὼς ἑαυτῷ συκοφαντοῦντι. δύο μὲν τοίνυν οὗτοι νόμοι εἰσὶν, οὓς παραβέβηκεν ὁ τοὺς ἄλλους παρανόμων γραφόμενος. ἕτερον δὲ τὸν τρίτον, ὃς ὁμοίως κελεύει κατά τε τῶν ὀφειλόντων τῷ δημοσίῳ τὰς ἐνδείξεις τὸν βουλόμενον ποιεῖσθαι τῶν πολιτῶν, καὶ ἐάν τις ὀφείλῃ τῇ Ἀθηνᾷ, ἢ τῶν ἄλλων θεῶν, ἢ τῶν ἐπωνύμων τῳ. φανήσεται οὗτος ὀφείλων, καὶ οὐκ ἐκτετικὼς ἑπτακοσίας δραχμὰς, ἃς ὦφλεν ἐν ταῖς εὐθύναις τῷ ἐπωνύμῳ τῆς αὑτοῦ φυλῆς. καί μοι λέγε τοῦτ' αὐτὸ τοῦ νόμου.

Νόμος.

Ἐπίσχες. ἀκούεις οὗτος τί λέγει; ἢ τῶν ἐπωνύμων τῳ. λέγε δὴ τὴν τῶν φυλετῶν μαρτυρίαν.

Μαρτυρία.

Ταχύ γ' ἂν οὗτος, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, ἀνθρώπων ὀλίγων φροντίσειεν, ἢ τῶν τὸ πλεῖστον τοῦ χρόνου πλεόντων, ὥσπερ ὁ Μίκων, ὅς γε τοὺς φυλέτας παρόντας οὔτ' ἔδεισεν, οὔτ' ᾐσχύνθη, τοῦτο μὲν οὕτως αὐτῶν τὰ κοινὰ διοικήσας, ὥστ' ἐκείνους κλοπὴν αὐτοῦ καταγνῶναι. τοῦτο δὲ ὅλων, καὶ τοὺς νόμους ἀκριβῶς εἰδὼς, ὅτι κωλύουσιν αὐτὸν γράφεσθαι γραφὰς ἕως ἂν ἐκτίσῃ, βιαζόμενος καὶ νομίζων δεῖν τοὺς μὲν ἄλλους τοὺς ὀφείλοντας μηδενὸς μετέχειν τῶν κοινῶν, αὐτὸν δὲ κρείττω τῶν νόμων εἶναι. φήσει τοίνυν τὸν πάππον οὐκ αὐτὸν εἶναι, τὸν ἐν τῷ γραμματείῳ γεγραμμένον· καὶ περὶ τούτου πολλοὺς ἐρεῖ λόγους, ὡς ἐκεῖνός ἐστιν. ἐγὼ δὲ τὸ μὲν ἀκριβὲς, ὁπότερός ἐστιν οὐκ ἔχω λέγειν. εἰ δ' οὖν ἐστιν, ὡς οὗτος ἐρεῖ, πολὺ δικαιότερον εἶναι νομίζω καταψηφίσασθαι ὑμᾶς αὐτοῦ, εἰ ταῦθ' οὕτως ἐστίν. εἰ γὰρ, ὀφείλοντος αὐτῷ τοῦ πάππου πάλαι, καὶ τοῦ νόμου κελεύοντος κληρονομεῖν τοῦτον τῶν ἐκείνου· προσῆκον αὐτῷ μηδὲ πάλαι γράφεσθαι, γράφεται· καὶ διὰ τοῦτο οἴησεται δεῖν ἀποφεύγειν, ὅτι πονηρὸς ἐκ τριγονίας ἐστίν· οὐ δίκαια ἐρεῖ, ὦ ἄνδρες δικασταί. ὡς οὖν καὶ παρ' αὐτοῦ Θεοκρίνου ὁμολογεῖται τοῦτ' εἶναι τὸ ὄφλημα, καὶ κατετάξατο τοῖς φυλέταις ὑπὲρ αὐτοῦ καὶ τοῦ ἀδελφοῦ τοῖς βουλομένοις εὐορκεῖν, οὐ καλῶς ἔχει ταύτην ἀπογνῶσαι τὴν ἔνδειξιν· λάβε μοι τὸ ψήφισμα ὃ εἶπεν ἐν τοῖς φυλέταις Σκιρωνίδης.

Ψήφισμα.

Προσελθὼν δ' οὑτοσὶ Θεοκρίνης, ὡμολόγησεν ὀφείλειν καὶ ἐκτίσειν ἐναντίον τῶν φυλετῶν· ἐπειδὴ προσιόντας ἡμᾶς ᾔσθετο καὶ βουλομένους ἀντίγραφα τῶν ἐν τῷ γραμματείῳ γεγραμμένων λαβεῖν.

Ψήφισμα.

Πολύ γ', ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, Λεοντίδας τοὺς ἀναγκάσαντας ἀποδοῦναι Θεοκρίνην τὰς ἑπτὰ μνᾶς ἐπῃνέσατ' ἂν μᾶλλον, ἢ τοῦτον. τέταρτος τοίνυν ἕτερος νόμος ἐστὶν (ὁμολογῶ γὰρ τῶν τούτῳ πεπραγμένων τὰ πλεῖστα ἐξητακέναι) καθ' ὃν ὀφείλει πεντακοσίας δραχμὰς Θεοκρίνης οὑτοσὶ, οὐκ ἐκτετικότος αὐτῷ τοῦ πατρὸς, ἃς προσῶφλεν ἀφελόμενος τὴν Κηφισοδώρου θεράπαιναν εἰς ἐλευθερίαν· ἀλλὰ διοικησαμένου πρὸς Κτησικλέα

A feciſſe ſcripſit Theocrines, fecit: præuaricatus eſt, rẽque cum eo tranſegit: vobis omnibus facit iniuriam, meritóque mille drachmis mulctatur. Sin eo, quò decebat, nauigante (vtrum enim iſte volet, largiar) indicat & arceſſit, & calumniatur nauicularios: legẽ non eam ſolum quæ prius, ſed hanc etiam quę modò recitata eſt, violauit: & ſuo ipſe teſtimonio confirmauit, ſe ſani quicquã nec agere, nec dicere. Quis enim cauſæ bonitate fretus, pecuniæ partem ex lege accipere nolit: aut, re tranſacta paruum lucellũ mallit? præſertim legibus eam ob rem pœnas daturus: cùm liceret, quod modò dicebam, ſemiſſem indicatarum rerum accipere. Nemo, nemo inquam, Iudices, qui ſe calumniatorem agere non cõpertum haberet. Duę igitur hę leges ſunt, quas iſte, violatarum legum alios reos agere ſolitus, violauit. Reſtat & tertia, quæ ęquè iubet, & ærarios à quouis ciuium deferri, & ſi quis Mineruæ debeat, aut cæterorum deorum aut heroum alicui. Debere autem iſte comperietur, & non ſoluiſſe, ſeptingentas drachmas, quas in referendis rationibus ex mulcta debuit ſuæ trib. heroi. Age hanc ipſam legis partem recita.

II. Theocrinem accuſaſſe, cũ eſſet ærarius.

LEX.

B Deſine. Audis hæc quid dicat? Si heroum alicui. Recita etiam tribulium teſtimonium.

TESTIMONIVM.

Curabit iſte ſcilicet, Iudices, paucos homines, aut eos qui maximam ætatis partem nauigando, vt Micon, conſumunt: cùm tribules ſuos præſentes nec metuerit, nec reueritus ſit? Nam & rempublicam eorũ ita tractauit, vt peculatus eum condemnarint: & poſt condemnationem, quamuis ſatis ſciat, legum interdicto ſe ab accuſando remoueri, donec mulctam ſoluerit: vim tamen facit, atque exiſtimat, cæteros quidem ærarios omni munere publico depelli oportere, ſe verò ſuperiorem eſſe legibus. Dicet, auum, nõ ſe eſſe in tabulam relatum: & de hoc multa verba faciet, illum eſſe ęrarium. Ego verò vter ſit, certò confirmare non poſſum. Sed vt ita ſit, vt iſte dicit: multò iuſtius à vobis condemnabitur, ſi res ita ſe habet. Nam ſi ærarius eius auus fuit olim, & lex illius iſtũ hæreditatem capere iubet, atque ipſe cùm ei nec olim accuſare liceret, accuſauit, proptereáque ſe abC ſoluendum putat, quòd à tertio inde generis gradu ſit improbus: nihil æqui dicet, ô Iudices. Ipſum autẽ Theocrinem confiteri, eam durare mulctam, qui tũ pro ſe, tum pro fratre ſpoponderit tribulibus: nec ſeruata iuriſiurãdi religione, ac ſine infamia delationem hãc poſſe abſolui, vti conſtet: decretum profer quod in Scironidæ ſententiam factum eſt apud tribules.

DECRETVM.

Acceſſit autem Theocrines, & ſe debere faſſus eſt, & ſoluturũ corã tribulibus recepit. poſtquam nos adeſſe animaduertit: exempla eorum, quæ in tabulam relata erant, petituros.

DECRETVM.

III. Quingẽtę drachmæ non ſolutæ.

Multò magis igitur, Atheniẽſes, Leõtidas laudaueritis, qui Theocrinẽ illas ſeptem minas reddere coẽgerant, quàm iſtũ. Iam quarta etiã lex eſt (fateor enim me pleraque iſtius facinora perueſtigaſſe) qua Theocrines quingẽtas drachmas debet, à patre ſuo nõ redditas, quib. dãnat⁹ eſt, Cephiſodori famula in libertatẽ aſſerta: ſed interceſſione & tractatione cũ Cteſicle

orationum ſcriptore, qui ab aduerſa parte ſtabat, cũ ratum eſt, vt ea mulcta neque ſolueretur, neque in arcem referretur: quam Theocrines nunc opinor nihilominus ex lege debet. Non enim, ſi Cteſicles inquilinus iſte conceſſerit, improbus improbo, ne tradatur exactoribus is, qui lege ſit damnatus: propterea ciuitas fraudanda eſt mulctis, à legibus irrogatis: ſed decet aduerſarios, in priuatis contractibus inter ſe tranſigere arbitratu ſuo: in publicis verò negociis parêre legibus. Ac legẽ mihi recita, quæ iubet ſemiſſem æſtimationis debere publico, eum, qui per iniuriam aſſerere in libertatem videatur: & Cephiſodori teſtimonium.

LEX. TESTIMONIVM.

Illam etiam legm recita, quæ ab ea die debere iubet, qua ſit damnatus: ſiue inſcripta mulcta, ſiue non inſcripta ſit.

LEX.

Cõcluſio, & effugiorum rei reiectio.

Quo igitur alio pacto, Iudices, æquo accuſatori oſtẽdendum eſt, Theocrinem rectè eſſe delatũ, nec propter mille drachmas duntaxat, ob quas delatus eſt, teneri delatione: ſed multis etiã aliis obſtrictum eſſe mulctis? Equidem alio nullo puto. Neque enim expectandum profectò eſt, dum ipſe Theocrines ærario veſtro ſe debere fateatur, & iurè delatum eſſe dicat. Imò contrarium fiet, quiduis dicet potius, quaſuis criminationes proferet: ſe factionibus opprimi: ſe propter legum defenſionem exagitari quiritabitur. Nam qui cauſam ipſam tueri nequeunt, hoc reliquum habent, vt effugia, vt cauſas quæritent: quę erepta ipſius cauſæ recordatione, in iis vos detineãt quæ ad ipſam cauſã nihil attinent. Ego verò, Iudices ſi in legibus quæ lectæ ſunt, ſcriptum viderem: illa quæ de calumniatoribus ſancita ſunt, ita demum rata habenda, ſi Theocrines delatus, neque Thucydidem, neque Demoſthenẽ, neque alium quempiam verſatem in republica virum incuſaret: quieuiſſem. Nunc excuſationum illarum nullam vel in legibus momenti habere video quicquam, vel eſſe nouam: vt tanquam inaudita auſcultationem mereatur: ſed ſingulas à reis ſexcenties inculcatas. Atque etiam è ſenioribus audio, Iudices, violatori legum nihil omnino cuiquam eſſe venię tribuendum. Sin quippiam fortè ſit: non continenter improbis, propter ſordidum quæſtum leges aſpernantibus (neque enim fas eſt) ſed iis qui ex imperitia rerum ſcriptas alicubi leges inuiti neglexerint. Quorum iſtum eſſe Theocrinem, nemo dixerit: cõtraque in legum omnium cognitione verſatiſſimum. Quare cauendus eſt, neque vel ad mea, vel eius verba reſpiciendum. Neque enim æquum eſt, vt qui pro legum defenſione adſunt, prolixis fabulis & criminationibus præbeant aures, ſed iis quæ facilè omnes aſſequamini. Quare perſpicuis verbis ſic eum interrogate, vt omnibus ciuibus, hanc delationem, ita vti leges poſtulant, iudicaſſe videamini: Quid ais Theocrine, vóſque omnes qui iiſdem conſtricti eſtis criminibus? Num poſtulatis, vt qui ſacramento adacti ſumus, nos ſecundum leges pronunciaturos, propter veſtrã eloquẽtiã cõtra eaſdẽ decernamus? Nobis, Iudices, & Micõ teſtimoniũ dixit, quẽ Theocrines indicatũ, nõ eſt perſecutus, iſtũq; coarguit: & ſcriba fatetur ſe ab iſto indicationẽ accepiſſe: & recitatũ paulo antè teſtimoniũ, iſtũ cõuicit: & fori etiã curatores, ægrè illi quidẽ, ſed tamẽ eadẽ quę hi teſtificati sũt: & qui indicationẽ ꝓpoſitã viderũt, quiq; ad p̃tores acceſſe

A τὸν λογογράφον, ὃς ἦν ἐπὶ τοῖς τῶν ἀντιδίκων πράγμασιν, ὥστε μήτ᾽ ἐκτίσαι, μήτ᾽ εἰς ἀκρόπολιν ἀνενεχθῆναι. ἃς οὐδὲν μὲν ἧττον οἶμαι θεοκρίνης ὀφείλει νυνὶ κατὰ τὸν νόμον. οὐ γὰρ ἐὰν κτησικλῆς ὁ μέτοικος συγχωρήσῃ τούτῳ, πονηρὸς πονηρῷ, μὴ παραδοθῆναι τοῖς πράκτορσι τὸν προσόφλοντα κατὰ τὸν νόμον. διὰ τοῦτο δεῖ τὴν πόλιν ἀποστερεῖσθαι τῶν ἐκ τῶν νόμων ἐπικειμένων ζημιῶν· ἀλλὰ προσήκει τοῖς ἀντιδίκοις, ὑπὲρ μὲν τῶν ἰδίων, ὅπως ἂν αὐτοὺς πείθωσι, διοικεῖσθαι πρὸς ἀλλήλοις· ὑπὲρ δὲ τῶν πρὸς τὸ δημόσιον, ὅπως ἂν οἱ νόμοι κελεύωσι. καί μοι λέγε τὸν νόμον, ὃς κελεύει τὸ ἥμισυ τοῦ τιμήματος ὀφείλειν τῷ δημοσίῳ, ὃς ἂν δόξῃ μὴ δικαίως εἰς ἐλευθερίαν ἀφελέσθαι, καὶ τὴν τοῦ κηφισοδώρου μαρτυρίαν.

Νόμος. Μαρτυρία.

Λέγε δὴ κἀκεῖνον τὸν νόμον τὸν ἀπ᾽ ἐκείνης κελεύοντα τῆς ἡμέρας ὀφείλειν ἀφ᾽ ἧς ἂν ὄφλῃ, ἐάν τε ἐγγεγραμμένος B ᾖ, ἐάν τε μή.

Νόμος.

Πῶς οὖν ἄλλως, ὦ ἄνδρες δικασταί, προσήκει τὸν δικαίως κατηγοροῦντα ἀποφαίνειν ὀρθῶς ἐνδεδειγμένον θεοκρίνην τουτονί, καὶ μὴ μόνον ἔνοχον ὄντα τῇ ἐνδείξει κατὰ τὰς χιλίας ἐφ᾽ αἷς ἐνδέδεικται, ἀλλὰ καὶ πολλοῖς ὀφλήμασιν; ἐγὼ μὲν οὐδαμῶς νομίζω. οὐ γὰρ δή γε προσδοκᾶν δεῖ, θεοκρίνην αὐτὸν ὁμολογήσειν ὀφείλειν* ὑμῖν τῷ δημοσίῳ, καὶ δικαίως ἐνδεδεῖχθαι φήσειν· ἀλλὰ τοὐναντίον, πάντα λόγον μᾶλλον ἐρεῖν, καὶ πάσας αἰτίας οἴσειν ὡς καταστασιάζεται, ὡς διὰ τὰς τῶν παρανόμων γραφὰς εἰς ταῦθ᾽ ἥκει. λοιπὸν γάρ ἐστι τοῦτο τοῖς ἐν αὐτοῖς τοῖς πράγμασιν ἐξελεγχομένοις, αἰτίας καὶ προφάσεις εὑρίσκειν, αἵ τινες τοῦ παρόντος ὑμᾶς ποιήσουσι πράγματος ἐπιλαθομένους, τοῖς ἔξω τῆς κατηγορίας λόγοις προσέχειν. ἐγὼ δ᾽, ὦ ἄνδρες C δικασταί, εἰ μὲν ἑώρων ἐν τοῖς ἀνεγνωσμένοις νόμοις γεγραμμένον· ταῦτα δ᾽ εἶναι κύρια περὶ τῶν συκοφαντούντων, ἂν μὴ θεοκρίνης ἐνδειχθείς, αἰτιᾶσθαι βούληται θουκυδίδην, ἢ δημοσθένην, ἢ καὶ τῶν πολιτευομένων ἄλλον τινά· ἡσυχίαν ἂν ἦγον· νῦν δὲ τούτων οὐδεμίαν ὁρῶ τῶν σκήψεων ὑπὸ λόγον οὖσαν ἐν τοῖς νόμοις οὐδὲ καινήν, ὥστε προσέχειν νῦν πρῶτον ἀκούσαντας· ἀλλὰ μυριάκις παρὰ τῶν κρινομένων εἰρημένην. ἀκούω δὲ καὶ παρὰ τῶν πρεσβυτέρων, ὦ ἄνδρες δικασταί, ὡς ἄρα προσῆκόν ἐστιν, ὅλως μὲν μηδενὶ μηδεμίαν συγγνώμην ὑπάρχειν παραβαίνοντι τοὺς νόμους· εἰ δ᾽ ἄρα δεῖ, μὴ τοῖς συνεχῶς οὖσι πονηροῖς, μηδὲ τοῖς ἐπ᾽ ἀργυρίῳ τοὺς νόμους παριεμένοις, οὐ γὰρ εἰκός· ἀλλ᾽ οἵτινες ἂν διὰ τὴν αὑτῶν ἀπραγμοσύνην ἄκοντές τι τῶν γεγραμμένων παραβῶσιν· ὧν οὐδεὶς ἂν δήπου θεοκρίνην τουτονὶ φήσειεν εἶναι· ἀλλὰ τοὐναντίον, μηδενὸς τῶν ἐν τοῖς νόμοις ἄπειρον. διὸ καὶ δεῖ φυλάττειν αὐτόν, μὴ πρὸς τοὺς ἐμοὺς λόγους, μηδὲ τοὺς ὑπὸ τούτου ῥηθησομένους ἀποβλέποντας (οὐ γὰρ δίκαιον, τοὺς ὑπὲρ τῶν νόμων καθημένους, μακροῖς λόγοις καὶ κατηγορίαις προσέχειν) ἀλλ᾽ οἷς ἂν ἅπαντες ῥᾳδίως ἐπακολουθήσετε, καὶ δι᾽ ὧν δόξετε πᾶσι τοῖς ἐν τῇ πόλει, τῶν νόμων ἀξίως, ταύτην τὴν ἔνδειξιν δικάσαι, σαφῶς ἐρωτῶντας· τί λέγεις θεοκρίνη, καὶ πάντες οἱ τῶν αὐτῶν τούτων μετέχοντες; ἀξιοῦθ᾽ ἡμᾶς κατὰ τοὺς νόμους ὀμωμοκότας δικάσειν, παρὰ τούτους διὰ τοὺς ὑμετέρους λόγους ψηφίζεσθαι; μεμαρτυρηκότος μὲν ἡμῖν τοῦ μίκωνος, καθ᾽ οὗ δοὺς θεοκρίνης οὑτοσὶ τὴν φάσιν, οὐκ ἐπεξῆλθε, καὶ πεποιηκότος αὐτὸν τούτοις ὑπόδικον. ὁμολογοῦντος δὲ τοῦ γραμματέως λαβεῖν τὴν φάσιν παρὰ τούτου, καὶ πεποιηκυίας τῆς μαρτυρίας τῆς ὀλίγον τι πρότερον ἀναγνωσθείσης αὐτὸν ὑπόδικον. ἔτι δὲ τῶν τοῦ ἐμπορίου ἐπιμελητῶν, μόλις μέν, ἀλλ᾽ οὖν ταὐτὰ τούτοις μεμαρτυρηκότων· πρὸς δὲ τούτοις τῶν δόντων ἐκκειμένην τὴν φάσιν, καὶ προσελθόντων

τοῖς

τοῖς ἄρχουσι μαρτυρούντων; ὥσπερ ὀλίγον πρότερον ἠκούσατε. ἀλλ' οὐ δίκαιον, ὦ ἄνδρες δικασταί, οὐ γὰρ δὴ διὰ τὸν τρόπον γε τοῦ φεύγοντος, καὶ τὸν βίον ψευδεῖς ὑπολήψεσθε τὰς μαρτυρίας τὰς ἀνεγνωσμένας εἶναι. πολὺ γὰρ ἐκ τοῦ τρόπου σαφέστερον ἐπιδείκνυται Θεοκρίνης τοιοῦτος ὤν, ἢ διὰ τῶν εἰρημένων. τί γὰρ οὐ πεποίηκεν οὗτος, ὧν ἂν πονηρὸς καὶ συκοφάντης ἄνθρωπος ποιήσειεν; οὐ διὰ μὲν τὴν τούτου πονηρίαν ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ θεσμοθετῶν, καὶ τούτῳ χρώμενος συμβούλῳ, τοιοῦτος ἔδοξε παρ' ὑμῖν ἄνθρωπος εἶναι, ὥστε οὐ μόνον αὐτὸς ἀπεχειροτονήθη τῶν ἐπιχειροτονιῶν, ἀλλὰ καὶ τὴν ἀρχὴν ἅπασαν ἐποίησε; καὶ εἰ μὴ δεομένων αὐτῶν, ἱκετευόντων, καὶ λεγόντων, ὡς οὐκ ἔτι πρόσεισι Θεοκρίνης πρὸς τὴν ἀρχήν, ἐπείσθητε ὑμεῖς καὶ πάλιν ἀπέδοτε τοὺς στεφάνους αὐτοῖς, πάντων ἂν αἴσχιστα οἱ συνάρχοντες ἐπεπόνθεισαν. καὶ τούτων οὐδέν με δεῖ μάρτυρας ὑμῖν παρασχέσθαι. πάντες γὰρ ἴστε τοὺς ἐπὶ Λυκίσκου ἄρχοντος θεσμοθέτας, ἀποχειροτονηθέντας ἐν τῷ δήμῳ διὰ τοῦτον. ὧν ἀναμιμνησκομένους ὑμᾶς χρὴ τὸν αὐτὸν ὑπολαμβάνειν εἶναι τοῦτον καὶ πρότερον καὶ νῦν. οὐ πολλῷ τοίνυν χρόνῳ ὕστερον τῆς ἀποχειροτονίας, τελευτήσαντος αὐτῷ τοῦ ἀδελφοῦ βιαίῳ θανάτῳ, τοιοῦτος ἐγένετο περὶ αὐτὸν οὗτος, ὥστε ζητῆσαι τοὺς δράσαντας, καὶ πυθόμενος οἵτινες ἦσαν, ἀργύριον λαβὼν ἀπηλλάγη. καὶ τὴν μὲν ἀρχὴν ἣν ἐκεῖνος ἄρχων ἐτελεύτησεν, ἱεροποιὸς ὤν, παρὰ τοὺς νόμους ἦρχεν οὗτος, οὔτε λαχών, οὔτ' ἐπιλαχών. ὑπὲρ ὧν δ' ἔπαθεν ἐκεῖνος, μέχρι τούτου σχετλιάζων περιῄει, καὶ φάσκων εἰς Ἄρειον πάγον Δημοχάρην προσκαλεῖσθαι, ἕως διελύσατο πρὸς τοὺς τὴν αἰτίαν ἔχοντας. χρηστὸς γ' ἐστὶ καὶ κρείττων χρημάτων. οὐδ' ἂν αὐτὸς φήσειεν· οὐ γὰρ τοσούτων δεῖσθαί φασι δεῖν τὸν δικαίως καὶ μετρίως τῶν κοινῶν ἐπιμελησόμενον· ἀλλὰ πάντων τούτων εἶναι κρείττω, δι' ὧν ἀναλίσκουσιν εἰς ἑαυτοὺς ἃ λαμβάνουσι. καὶ τὰ μὲν πρὸς τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ πεπραγμένα, τοιαῦτά ἐστιν· ἃ δὲ πρὸς τὴν πόλιν προσελθὼν διῴκηται (δευτέρους γὰρ ὑμᾶς φήσει φιλεῖν μετὰ τοὺς οἰκείους) ἄξιον ἀκοῦσαι. ἄρξομαι δὲ ἀπὸ τῶν πρὸς ἡμᾶς αὐτῷ πεπραγμένων. τοῦ γὰρ πατρὸς κατηγορῶν, ὦ ἄνδρες δικασταί, ὅτε τὴν τῶν παρανόμων αὐτὸν ἐδίωκε γραφήν, ἔλεγεν ὡς ἐπιβουλευόμενος ὁ παῖς εἴη περὶ οὗ τὸ ψήφισμα γεγραμμένον ἦν, ἐν ᾧ τὴν σίτησιν ἔγραψε Χαριδήμῳ ὁ πατὴρ τῷ Ἰσομάχου υἱῷ· λέγων, ὡς, ἐὰν ἐπανέλθῃ εἰς τὸν πατρῷον οἶκον ὁ παῖς, ἀπολωλεκὼς ἔσται τὴν οὐσίαν ἅπασαν, ἣν Αἰσχύλος ὁ ποιησάμενος αὐτὸν υἱόν, ἔδωκεν αὐτῷ, ψευδόμενος. οὐδενὶ γὰρ πώποτε, ὦ ἄνδρες δικασταί, τοῦτο τῶν εἰσποιηθέντων συνέβη. καὶ τούτων πάντων αἴτιον ἔφη Πολύευκτον γενήσεσθαι, τὸν ἔχοντα τὴν μητέρα τοῦ παιδός, βουλόμενον ἔχειν αὐτὸν τὴν τοῦ παιδὸς οὐσίαν. ὀργισθέντων δὲ τῶν δικαστῶν ἐπὶ τοῖς λεγομένοις, καὶ νομισάντων αὐτὸ μὲν τὸ ψήφισμα, καὶ τὴν δωρεὰν κατὰ τοὺς νόμους εἶναι, τῷ δὲ ὄντι τὸν παῖδα μέλλειν ἀποστερεῖσθαι τῶν χρημάτων, τῷ μὲν πατρὶ δέκα ταλάντων ἐτίμησαν, ὡς μετὰ Πολυεύκτου ταῦτα πράττοντι· τούτῳ δ' ἐπίστευσαν, ὡς δὴ βοηθήσαντι τῷ παιδί. καὶ τὰ μὲν ἐπὶ τοῦ δικαστηρίου γενόμενα, τοιαῦτα καὶ παραπλήσια τούτοις ἦν. ὡς δ' ὁ χρηστὸς οὗτος ὠργισμένους ᾔσθετο τοὺς ἀνθρώπους, καὶ πεπιστευμένον αὐτόν, ὡς οὐ παντάπασιν ἀνόσιον ὄντα· προσκαλεσάμενος τὸν Πολύευκτον, ἀποφέρει γραφὴν κατ' αὐτοῦ κακώσεως πρὸς τὸν ἄρχοντα. καὶ δίδωσι τὴν πρώτην λῆξιν Μνησαρχίδῃ τῷ παρέδρῳ. λαβὼν δὲ τὰς τριακοσίας δραχμὰς παρὰ τοῦ Πολυεύκτου. καὶ τὰ δεινὰ ταῦτα ἀποδόμενος μικροῦ λήμματος, ἐφ' οἷς τῷ πατρὶ ἐτιμήσατο δέκα ταλάντων ἀπηλλάγη. καὶ τὴν γραφὴν ἀνείλετο, προδοὺς τὸν ὀρφανόν. καί μοι κάλει τούτων τοὺς μάρτυρας.

A runt tale teſtimonium dicunt, quale paulo antè audiuiſtis. Quid igitur fieri queat iniquius, Iudices, quã ſiiſtũ abſolueritis? Nec enim profectò propter mores rei, vitámque anteactam, falſa eſſe iam lecta teſtimonia putabitis. Nam talem eſſe Theocrinem, è moribus multò magis, quàm ex his quæ dicta sũt, elucet. Quid enim prætermiſit iſte, quod homo improbus & calumniator facere poſſit? An non propter iſtius improbitatem, frater eius, cũ Sexuir eſſet, cúmque iſtius conſiliis vteretur, talis apud vos homo viſus eſt, vt non ipſe ſolum repulſam tulerit, ſed & vniuerſum magiſtratum in eandem calamitatem coniecerit? Qui niſi oraſſét, & ſupplicaſſét, ac Theocrinem accedere ad magiſtratum deſiſſe dixiſſent, vóſque placati coronas eis reſtituiſſetis: collegę eius ſũma ignominia eſſent affecti. Neque verò vllis mihi teſtimoniis eſt opus apud vos. Scitis enim omnes, Sexuiros, qui Lyciſco prætore fuerunt, propter iſtũ à populo fuiſſe improbatos. Quibus in memoriam reuocatis, eundem iſtum eſſe nunc qui tum fuit, exi- B ſtimare debetis. Deinde non diu, poſt repulſam, fratre eius violenta morte perempto, iſte ita ſe erga illum geſſit, vt & eos qui cædem fecerant, quæſierit: & compertos, accepta pecunia dimiſerit. Ac magiſtratum quidem quo ille fungens (ſacrificus autem fuerat) occubuit, contra leges iſte geſſit, neque ſortitione facta, neq; ſubſortitione. Illi* vero casũ hactenus indignè tulit, vt paſſim quiritaretur, ſéque Democharem apud Areopagum delaturum profiteretur, donec cum iis, quibus ea cædes crimini dabatur, tranſegiſſet. Bonúſne vir eſt, & alienus ab auaritia? Nec ipſe dicere queat. Nec enim ei tam multis eſſe opus oportere dicunt, qui iuſtè & moderatè rempublicam ſit geſturus: ſed ea omnia poſſe contemnere propter quæ largitiones in ſemetipſos inſumant. Ac quæ de fratre ſuo egit, hęc ſunt. Quę verò poſtquam ad rempub. acceſſit, adminiſtrarit (proximè enim & ſecũdum domeſticos vos à ſe diligi dicet) audire eſt operæprecium. Auſpicabor autem ab iis, quæ in nos admiſit. Patrem cum accuſaret, Iudices, ac violata- C rum legum reum faceret: inſidias puero, de quo decretum ſcriptum erat, fieri dicebat, in quo pater victum Charidemo Iſomachi filio decreuerat: aſſerẽs, ſi in paternas ædes rediſſet puer omnes opes, quas Aeſchylus, à quo erat adoptatus, ei dederat, amiſſurum: idque falsò. Nemini enim vnquam adoptato, Iudices, id accidit: & horum omnium autorem Polyeuctum extitiſſe dicebat, qui pueri matrem haberet in matrimonio, atque ipſe pueri opes concupiſceret. Irati autem iudices ob ea dicta, & opinati, ipſum quidem decretum & præmium legibus eſſe cenſentaneum, reuera autem puerum pecunia fraudatum iri: patrem decem talentis mulctarunt, vt qui cum Polyeucto hæc moliretur: iſti, vt pueri defenſori crediderunt. Ac quæ in iudicio acciderunt: hæc & huiuſmodi fuerunt. Vt autem bonus iſte vir homines iratos eſſe animaduertit, & ſibi, vt non omnino nefario, fidem haberi: arceſſito Polyeucto diẽ apud prætorem dicit malæ tractationis, primámque ſortitioné dat Mneſarchidæ* aſſeſſori. acceptis autem à Polyeucto trecentis drachmis, & atrocibus illis criminibus paruo ære venditis, ob quæ partim decem talentis mulctarat, deſtitit: actionéque, pupillo prodito, ſuſtulit. Age voca mihi horum teſtes.

Inſectatiõ morũ Theocrinis, & actorum in repub. at vbi accuſator ſuam quoq; cauſam agit.

TESTES

Quòd ſi diues fuiſſet pater, &, ô Iudices, ei mille drachmas numerare potuiſſet:omnino crimine violatarum legum fuiſſet liberatus. Tantum enim iſte ab eo poſtulabat. Age voca mihi Philippidem Pæaniẽſem, ad quem dixit hæc Theocrines, & cæteros qui ſciunt hæc ab hoc eſſe dicta.

TESTES.

Theocrinẽ igitur, Iudices, ſi quis ei mille drachmas dediſſet, accuſationẽ patris fuiſſe aboliturum: omnes vos credituros, etſi nemo teſtificetur, arbitror. Eundem autem multos alios arceſſiſſe, & actione inſtituta præuaricatum eſſe, paruáque accepta mercede, receſſiſſe: eos qui ei dederũt, ipſos vocabo: ne credatis ei, ſe obſeruare legum violatores, gloriãti: & violatarum legum ſublatis actionibus, corruere libertatem dictitanti. Hæc enim qui omnia vendunt, dicere ſolent. Voca mihi Ariſtomachum Critodemi filiũ Alopecenſem. Is enim dedit, vel potius in eius ædibus datæ ſunt iſti, incorruptæ fidei viro, duæ minæ cum dimidia, pro decreto quod Automedon in gratiam Tenediorum fecit.

TESTIMONIA.

Recita etiam cæterorũ eiuſdẽ generis ordine teſtimonia, & cùm Hyperidis, tum Demoſthenis. Inſignis enim eſt auaritiæ, à quibus nemo poſtulet nũmos, iſtum libentiſſimè accipere, vendentem accuſationes.

TESTIMONIA.

Refutatio: Non propter eludẽdas accuſationes, delatũ eſſe Theocrinem.

Iſte porrò ſtatim dicet, propterea ſe eſſe delatum, vt ab ea deſiſtit actione, quam contra Demoſthenem & Thucydidem inſtituerit. Callidus enim eſt mentiendi, & nugarum artifex. Nos verò, Iudices, & hoc conſiderauimus, vobíſque demonſtrabimus, nihil capere detrimenti rempublicam, ſiue, ita me amet Iupiter, ratum habeatur decretum Thucydidis, ſiue irritum fiat. Quanquam autem huiuſmodi defenſiones apud eos qui ſe pronunciaturos iurarunt ſecundum leges, proferri iniuſtum eſt: tamen ex ipſa ſtatim accuſatione cognoſcetis, ad eludendam hanc delationem, accuſationem illam pertinere. Recita accuſationes has.

DECRETA. ACCVSATIONES.

Hæc decreta, Iudices, ſeu rata habeantur, ſeu damnẽtur (nam mea quidem id nihil intereſt) quid ciuitas aut lucri facit, aut damni? Equidem nihil arbitror, Tenedios enim aiunt nihil curare noſtram ciuitatẽ, ídque per Theocrinem eſſe factum. Calumniis enim per iſtum appetit illis temporibus, quibus eorũ alij Philippo, alij Athenienſibus ſtudebant: cum audirẽt iniquæ rogationis poſtulari decretum illud, quod Charinus ante decretum de tributo, Thucydide autor factum, accuſarat, nec vllum eſſe rerum exitum: ſed concedere populum, vt Tenedij tantum tributi penderent, quantum Chareti duci promiſiſſent: iſtũ autem impurum hominem pollicitum Charino proditori ſuam operam: quod neceſſe habuerunt, id fecerunt. Ex vrgentibus enim malis id quod fuit minimũ elegerunt. Quid verò probabile fuit, eos noſtratib. moueri decretis: quibus optabilius fuit præſidia recipere, & Barbaris parêre, veſtra ſocietate relicta? Sed iſtius ferre improbitatem ſoli vos, opinor, poteſtis: alius Græcorum nemo.

Digreſsio in oratorũ reprehenſionem, cũ ſui cõmendatione.

Non conuenire autẽ vel propter eas quæ recitatæ ſunt accuſationes, vel vllã aliã ob cauſã, violatis delationũ legib. abſolui Theocrinẽ: ex his etiã quæ dicta ſunt, fermè perſpicitur.

Μάρτυρες.

Εἰ τοίνυν εὔπορος ἦν ὁ πατήρ, καὶ δυνατός, ὦ ἄνδρες δικασταί, πορίσαι χιλίας δραχμάς· ὅλως ἂν ἀπηλλάγη τῆς γραφῆς τῆς τῶν παρανόμων· τοσοῦτον γὰρ αὐτὸν ᾔτει οὑτοσί. καί μοι κάλει φιλιππίδην τὸν παιανιέα, πρὸς ὃν ἔλεγε ταῦτα θεοκρίνης οὑτοσί, καὶ τοὺς ἄλλους, οἳ συνίσασι τούτῳ ταῦτα λέγοντι.

Μάρτυρες.

Ὅτι μὲν τοίνυν, ὦ ἄνδρες δικασταί, θεοκρίνης, εἴ τις αὐτῷ τὰς χιλίας δραχμὰς ἐδίδου, τὴν γραφὴν ἀνείλετο, τὴν κατὰ τοῦ πατρὸς ἡγοῦμαι πάντας ὑμᾶς πιστεύειν. καὶ εἰ μηδεὶς ἐμαρτύρησεν. ὅτι δὲ πολλὰς ἑτέρας προσκαλεσάμενος καὶ γραψάμενος καθυφῆκε, καὶ μικρὸν ἀργύριον λαμβάνων ἀπαλλάττεται, τοὺς δόντας ὑμῖν αὐτοὺς καλῶ· ἵνα μὴ πιστεύητε αὐτῷ λέγοντι, ὡς αὐτὸς φυλάττει τοὺς παράνομα γράφοντας· καὶ ὡς, ὅταν αἱ τῶν παρανόμων γραφαὶ ἀναιρεθῶσιν, ὁ δῆμος καταλύεται. ταῦτα γὰρ οἱ πάντα πωλοῦντες λέγειν εἰθισμένοι εἰσί. κάλει μοι ἀριστόμαχον κριτοδήμου ἀλωπεκῆθεν· οὗτος γὰρ ἔδωκε, μᾶλλον δ᾽ ἐν τῇ τούτου οἰκίᾳ ἐδόθη δύ᾽ ἡμιμναῖα τούτῳ τῷ ἀδωροδοκήτῳ ὑπὲρ τοῦ ψηφίσματος, ὃ αὐτομέδων ἔγραψε τοῖς τενεδίοις.

Μαρτυρίαι.

Λέγε δὴ καὶ τῶν ἄλλων ἐφεξῆς τὰς τοιαύτας μαρτυρίας, καὶ τὴν ὑπερίδου καὶ δημοσθένους· τοῦτο γάρ ἐστιν ὑπερβολή, τὸ παρ᾽ ὧν οὐδ᾽ ἂν εἷς ἀξιώσαι λαβεῖν τοῦτον ἥδιστα λαμβάνειν, πωλοῦντα τὰς γραφάς.

Μαρτυρίαι.

Οὗτος τοίνυν αὐτίκα φήσει διὰ τοῦτο τὴν ἔνδειξιν καθ᾽ αὑτοῦ γεγονέναι ἵνα δημοσθένει μὴ ἐπεξέλθῃ τὴν γραφήν, ἣν ἐγράψατο αὐτόν, μηδὲ θουκυδίδῃ· δεινὸς γάρ ἐστι ψεύσασθαι, καὶ μηδὲν ὑγιὲς εἰπεῖν. ἡμεῖς δέ, ὦ ἄνδρες δικασταί, καὶ τοῦτ᾽ ἐπεσκεψάμεθα, καὶ δείξομεν ὑμῖν, οὐδὲν τὴν πόλιν βλαπτομένην, οὔτε μὰ τὸν δία ἐὰν κύριον γένηται τὸ ψήφισμα τὸ θουκυδίδου, οὔτ᾽ ἂν ἄκυρον. καί τοι γε τὰς τοιαύτας ἀπολογίας οὐ δίκαιόν ἐστι προσφέρειν τοῖς κατὰ τοὺς νόμους ὀμωμοκόσι δικάσειν· ἀλλ᾽ ὅμως ἐξ αὐτῆς τῆς γραφῆς αὐτίκα γνώσεσθε, διότι πρόφασίς ἐστι τῆς ἐνδείξεως ἡ γραφή. Λέγε τὰς γραφὰς ταύτας.

Ψήφισμα. Γραφαί.

Τούτων τῶν ψηφισμάτων, ὦ ἄνδρες δικασταί, ἢ μενόντων κατὰ χώραν, ἢ ἀλόντων (οὐδὲν γὰρ ἔμοι γε διαφέρει) τί ἡ πόλις κερδαίνει, ἢ βλάπτεται; ἐγὼ μὲν γὰρ οὐδὲν οἶμαι. τοὺς γὰρ τενεδίους φασὶν οὔτε προσέχειν τῇ πόλει. τοῦτο δὲ γεγονέναι διὰ θεοκρίνην τουτονί. συκοφαντούμενοι γὰρ ἐν ἐκείνοις τοῖς χρόνοις ὑπὸ τούτου, ἐν οἷς οἱ μὲν ἐφιλίππιζον, οἱ δ᾽ ἠττίκιζον αὐτῶν, καὶ πυνθανόμενοι γεγράφθαι τὸ ψήφισμα παρανόμων, ὃ χαρῖνος πρότερον ἐγέγραπτο τοῦτο τὸ περὶ τῆς συντάξεως ὁ θουκυδίδης εἶπε, καὶ πέρας τῶν πραγμάτων οὐδὲν γιγνόμενον· ἀλλὰ τὸν μὲν δῆμον συγχωροῦντα τὴν σύνταξιν διδόναι τοὺς τενεδίους ὅσην χάριτι τῷ στρατηγῷ συνεχώρησαν. τοῦτον δὲ τὸν μιαρὸν παραδεξάμενον χαρίνῳ τῷ προδότῃ ταῦτα πράττειν, ὅπερ ἦν ἀναγκαῖον αὐτοῖς, τοῦτ᾽ ἔπραξαν. εἵλοντο γὰρ τῶν παρόντων κακῶν τὰ ἐλάχιστα. καί τοι τί χρὴ νομίζειν αὐτοὺς πάσχειν ὑπὸ τῶν ἐνθάδε γραφομένων, οἷς ἦν αἱρετώτερον φρουρὰς ὑποδέχεσθαι καὶ βαρβάρων ἀκούειν, ὑμῶν ἀποστάντας; ἀλλ᾽ οἶμαι τὴν τούτου πονηρίαν ὑμεῖς μόνοι δύνασθε φέρειν, ἄλλος οὐδεὶς τῶν ἑλλήνων. ὅτι μὲν οὖν οὔτε διὰ τὰς γραφὰς τὰς ἀνεγνωσμένας, οὔτε δι᾽ ἄλλην αἰτίαν οὐδεμίαν ἄξιόν ἐστι παραβάντας τοὺς νόμους, τοὺς περὶ τῶν ἐνδείξεων, ἀφεῖναι θεοκρίνην σχεδὸν καὶ διὰ τῶν εἰρημένων φανερόν ἐστι.

ἐγὼ

ἐγὼ δὲ τὰς μὲν τούτων προφάσεις, ὦ ἄνδρες δικασταί, καὶ τὰς κατηγορίας, καὶ τὰς προσποιήτους ταυτασὶ ἔχθρας, οὐ λανθάνειν ὑμᾶς νομίζω. οὐ γὰρ ὀλιγάκις ἑωράκατ' αὐτοὺς ἐπὶ μὲν τοῦ δικαστηρίου καὶ τοῦ βήματος ἐχθροὺς εἶναι φάσκοντας ἀλλήλοις· ἰδίᾳ δὲ ταὐτὰ πράττοντας, καὶ μετέχοντας τῶν λημμάτων· καὶ ποτὲ μὲν λοιδορουμένους καὶ πλύνοντας αὐτοὺς τἀπόρρητα· μικρὸν δὲ διαλειπόντας, τοῖς αὐτοῖς τούτοις * συνενδεκαΐζοντας, καὶ τῶν αὐτῶν ἱερῶν κοινωνοῦντας. καὶ τούτων οὐδὲν ἴσως θαυμάσαι ἄξιόν ἐστι. φύσει τε γάρ εἰσι πονηροί, καὶ τὰς τοιαύτας προφάσεις ὁρῶσιν ὑμᾶς ἀποδεχομένους. ὥστε τί κωλύει τούτοις αὐτοὺς χρωμένους ἐξαπατᾶν ὑμᾶς πειρᾶσθαι; ὅλως δ' ἔγωγε οἶμαι δεῖν ὑμᾶς, ὦ ἄνδρες δικασταί, ὑπὲρ αὐτοῦ τοῦ πράγματος σκεψαμένους, εἰ μὲν δίκαια λέγω, καὶ κατὰ τοὺς νόμους, βοηθεῖν μηδὲν ὑπολογισαμένους εἰ μὴ Δημοσθένης ἐστὶν ὁ κατηγορῶν, ἀλλὰ μειράκιον· μηδὲ νομίζειν κυριωτέρους δεῖν εἶναι τοὺς νόμους, ἂν δή τις τοῖς ὀνόμασι συμπλέξας τοὺς αὐτοὺς τούτους ὑμῖν παράσχηται, τῶν ὅπως ἔτυχε λεγόντων· ἀλλὰ τοὺς αὐτούς, καὶ τοσούτῳ μᾶλλον τοῖς ἀπειροτέροις καὶ τοῖς νέοις βοηθεῖν, ὅσῳ περ ἂν ἧττον ἐξαπατήσειαν ὑμᾶς. ἐπεὶ διότι τοὐναντίον ἐστὶ, καὶ οὐχ οὕτως, ἀλλ' ἐγὼ καταστασίασμαι, καὶ φησάντων τινῶν μοι συναγωνιεῖσθαι προδέδομαι διὰ τὰς τούτων ἑταιρίας, ἐκεῖνος δ' οὐ δῆλον ὑμῖν ἔσται. καλείτω ὁ κῆρυξ οὕτως τὸν Δημοσθένην· οὐκ ἀναβήσεται. τούτου δ' αἴτιόν ἐστιν, οὐ τὸ ἐμὲ ὑπό τινων πεπεισμένον ἐνδεῖξαι τουτονί. ἀλλὰ τὸ τοῦτον καὶ τὸν ἄρτι καλούμενον διαλελύσθαι, καὶ τοῦτ' ἐστὶν ἀληθὲς ἀναγκάσω μὲν μαρτυρεῖν καὶ Κλεινόμαχον τὸν συναγαγόντα αὐτοὺς, καὶ Εὐβουλίδην τὸν ἐν Κυνοσάργει παραγενόμενον. οὐ μὴν ἔλαττόν γε τούτου σημεῖον ὑμῖν, ἀλλὰ μεῖζον παρασχήσομαι, διότι τοῦτ' ἐστὶν ἀληθές· ὃ πάντες ἀκούσαντες ὁμολογήσετε. Θεοκρίνης γὰρ οὑτοσὶ τοῦτον διώκων παρανόμων τὸν μιαρὸν, ὡς αὐτίκα φήσει, καὶ τῶν νῦν αὐτῷ κακῶν αἴτιον, φανερῶς ἀφῆκε τῆς γραφῆς, ἐφ' ᾗ δέκα τάλαντα ἐπεγράψατο τίμημα. πῶς; οὐδὲν καινὸν διαπραξάμενος, ἀλλ' ὅπερ ἕτεροί τινες τῶν ὁμοίων τούτῳ· τὸν μὲν Δημοσθένην τις ὑπωμόσατο, καλουμένης τῆς γραφῆς, ὡς νοσοῦντα, τὸν περιιόντα, καὶ λοιδορούμενον Αἰσχίνῃ, τοῦτον δ' οὕτως τὸν ἐχθρὸν εἴασε· καὶ οὔτε τότε ἀνθυπωμόσατο, οὔθ' ὕστερον ἐπήγγελκεν. ἆρ' οὐ περιφανῶς οὗτοι φενακίζουσιν ὑμᾶς, τοὺς προσέχοντας τούτοις ὡς ἐχθροῖς; λέγε τὰς μαρτυρίας.

Μαρτυρίαι.

Οὐκοῦν δίκαιόν ἐστιν, ὦ ἄνδρες δικασταί, μηδ' ὑμᾶς τῶν φησόντων Θεοκρίνῃ διὰ τὴν πρὸς Δημοσθένην ἔχθραν συνερεῖν, ἐθέλειν ἀκούειν· ἀλλὰ κελεύειν αὐτοὺς, εἴπερ ὡς ἀληθῶς ἐχθροί εἰσι τοῦ Δημοσθένους, ἐκεῖνον αὐτοὺς γράφεσθαι, καὶ μὴ ἐπιτρέπειν αὐτῷ παράνομα γράφειν. εἰσὶ δέ γε δεινοὶ καὶ οὗτοι, καὶ πιστεύονται μᾶλλον παρ' ὑμῖν· ἀλλ' οὐ ποιήσουσι τοῦτο. διὰ τί; ὅτι φασὶ πολεμεῖν ἀλλήλοις, οὐ πολεμοῦντες. περὶ μὲν οὖν τῆς τούτων ἔχθρας, ὑμεῖς ἂν ἀκριβέστερον ἐμοὶ διεξέλθοιτε, ἢ ἐγὼ ὑμῖν. ἡδέως δ' ἂν ἐροίμην Θεοκρίνην ἐναντίον ὑμῶν, εἴ μοι ἤμελλεν ἀποκρίνεσθαι δικαίως, τί ποτ' ἂν ἐποίησεν (ἐπειδή φησιν ἐπὶ τῷ κωλύειν τετάχθαι τοὺς τὰ παράνομα γράφοντας) ἐπειδάν τις ἐν τῷ δήμῳ διαλεχθεὶς ἅπασι τοῖς πολίταις, καὶ πείσας, ἔγραψεν, ἐξεῖναι τοῖς ἀτίμοις, καὶ τοῖς ὀφείλουσι τῷ δημοσίῳ γράφεσθαι, φαίνειν, ἐνδεικνύναι, ἁπλῶς ποιεῖν ὅσα περ νῦν ὁ νόμος κωλύει πράττειν· πότερον ἐγράψατ' ἂν παρανόμων τὸν ταῦτ' εἰπόντα, ἢ οὔ; εἰ μὲν γὰρ φήσει μὴ γράφεσθαι· πῶς χρὴ πιστεύειν αὐτῷ λέγοντι, ὡς φυλάττει τοὺς παρανομ

A Ego verò cauſas iſtorum, Iudices, & accuſationes, & ſimulatas iſtas ſimultates, non latêre vos exiſtimo. Neq; enim raro vidiſtis eos in foro & ſuggeſto præ ſe ferre inimicitias: priuatim autem colludere, partirique largitiones: atque aliquando conuiciari inter ſe, & extremis inuicem probris afficere: paulo pòſt*, dies feſtos vnà agitare, & ſacra habere communia. Neque horum fortaſſe quicquam eſt miratu dignũ. Nam & natura ſunt improbi, & tales velitationes vident à vobis approbari. Quare quid vetat, quo minus his artibus decipere vos inſtituant? Denique decêre vos opinor, Iudices, illud ſpectare, ſi æqua dicam & cõſẽtanea legibus ipſa de re, vt opitulemini: neq. intueamini, an is qui accuſet, nõ ſit Demoſthenes, ſed adoleſcentulus: neque plus tribuatis legibus, ſi quis eas verbis exornatas vobis exhibeat, quã ſi qui quomodocunque explicent: ſed parem, atque eandem. Tantóque magis imperiti & adoleſcentes adiuuandi ſunt, quantò minus vos deceperint. Nam contrariũ eſſe factum, & non iſtũ, ſed me factionib. preſſum, & à quibuſdã qui receperãt, ſe à me ſtaturos, propter
B iſtorum conſpirationes eſſe proditum, non iſtum, perpiſcuum vobis erit. Vocet præco hic Demoſthenem: non aſcendet. Eius autem rei cauſa eſt non hæc, quòd à quibuſdam adductus, iſtum detuli: ſed quòd iſte, & is qui modo vocabatur, inter ſe trãſegerunt. Quod vt verum eſſe conſtet, dicere teſtimonium cogam Clinomachum, qui eos reconciliauit, & Eubulidem, qui in Cynoſarge interfuit. Neque verò ſignum vobis hoc minus, ſed maius proferam, vnde conſtet hoc eſſe verum: quo audito, mihi omnes aſſentiemini. Theocrines, qui violatarum legum accuſat impurum illum, vt quamprimum dicet, & iſtorum ei malorum autorem: palàm ei remiſit id crimẽ quod decem talentis æſtimarat. Quî? nihil id quidẽ noui, ſed idem facit, quod alij quidam iſtius ſimiles egerunt. Nam Demoſthenem, pronunciata actione, iurauit quidam ægrotare: cum is ambularet, atque
C Aeſchini conuiciaretur. Eũ verò inimicum iſte miſſum fecit, & neque tunc iuſiurandum dedit, neque deinceps ei denunciauit. Nónne euidenter iſti fucum vobis faciunt, qui eos vt inter ſe inimicos audiatis? Recita teſtimonia.

TESTIMONIA.

Proinde iuſtum eſt, Iudices, neque vos eos audire velle, qui ſe Theocrini ex odio Demoſthenis patrocinari profitentur: iubere potius, ſiquidem reuera inimici ſint, vt eum illi accuſent, neque contraria legibus ſcribere patiantur. Sunt autem & ipſi eloquentes, & plus apud vos habent autoritatis: ſed non facient hoc. Quamobrem? Quia ſe dicent inimicos eſſe cum non ſint inimici, ſed iſtorum inimicitias vos mihi certius expoſueritis quàm ego vobis. Libens autem coram vobis, Theocrinem percontarer, ſi mihi aliquid æqui reſponderet: quid nam faceret (quando id ſuum munus eſſe dicit, vt eos qui contraria legibus decernunt, coherceat) ſi quis apud omnes ciues oratione habita & probata, decerneret: licere ignominioſis & ærariis accuſare, indicare, deferre, ea deniq; agere quæ nũc leges eis interdicũt: nũquid decreti autorẽ violatarũ legũ accuſaret necne? Nã ſi dicat, ſe nõ eſſe accuſaturũ: eſt ne habẽda ei fides, ſe eos, qui ſcribãt cõtraria legib. obſeruare

Dilẽma in Theocrinis accuſationes: & refutatio cauillationis de inſcriptione inærarios.

iactitanti? Sin accuſaret: quid iniquius, quàm alio autore intercedere, ne id decretum, quo * ea poteſtas detur omnibus, ratum fieret: & accuſatione inſtituta perſpicuè aſcribere, rem eſſe legibus interdictam: nunc iſtum ipſum factitare accuſationes, cùm id neque à populo impetrarit, neque rem publicè deliberandum propoſuerit, legibus id vetantibus? Statim autem dicet, iniquè ſecum agi, ſi hæc ſibi facere non liceat: legúmque ſeueritatem, quibus futurus ſit obnoxius, ſi damnetur, commemorabit: leges autem nõ curabit: ſed tantam ſibi dari à vobis licentiam poſtulabit, quantam nemo vnquam petere fuit auſus. Nã quod ad delationem attinet: neque Theocrinem neque defenſorum eius vllum, quicquam æqui allaturum, ferè omnes vos ſcire exiſtimo. Fore autem arbitror, vt dicere inſtituant, nec licere deferri quẽquã eorum, qui in arce non ſint inſcripti: neque in ærariis eos habendos eſſe, quorum nomina nemo tradiderit exactoribus. quaſi verò vos legem ignoretis, quæ debere ab ea die iubet, à qua damnatus ſit, ſiue legem, ſiue decretum violarit? aut non omnibus notum ſit, multis modis deberi ærario, & eos qui legibus parare velint, ſoluere? id quod ex ipſa lege perſpicitur. Age denuò mihi cape legem hanc.

LEX.

Audis-ne, tu impura bellua, à qua die debuerit, aut legem violarit? Sed eos illam quoque legem oſtenſuros eſſe vobis audio, quæ delere iubet inſcriptos, ſi mulcta ſoluta fuerit: & rogaturos, quomodo mulcta eorum, qui non inſcripti ſint, deleri poſſit? Quaſi verò ea non de inſcriptis lata ſit: de non inſcriptis, & debentibus autem lex illa, quæ iubet ex ea die debere, à qua mulctatus ſit, legémve aut decretum violarit? Quid igitur non neglectæ ſcripturæ, inquit, me accuſas, qui cum debeam, non ſim inſcriptus? Quia lex non in eos qui debent, & inſcripti non ſunt, neglectæ ſcripturæ dat actionem: ſed in eos, qui quamuis inſcripti, non ſoluta reipublicæ mulcta, delecti fuerint. Cape legem, ac recita.

LEX.

Auditis legem, Iudices, apertè dicere, ſi quis ærarius, non ſoluto reipublicæ debito deleatur, dari in eum actionem expunctionis apud Sexuiros: non in eum qui debet, nec inſcriptus eſt: ſed deferri eum, & aliis pœnis mulctari iubere? Sed quid tu me omnes vlciſcendi inimicos vias edoces, ac non potius eam rationem, qua es adductus in iudicium, refutas? Mœrocles certè qui decretum in eos fecit, qui mercatores iniuriis afficiant, nec vobis tantum, ſed ſociis etiam perſuaſit, ineundam eſſe rationem, qua facinoroſis reſiſtatur: ſtatim adeò contra decreta ſua defendere Theocrinem non erubeſcet, neque ſuadere vobis dubitabit, tam apertè conuictum de iniuſtis mercatorum delationibus, vt abſoluatis, atque impunè dimittatis: non aliter quàm ſi propterea cenſuiſſet piratarũ graſſationibus obſiſtendum, vt qui nauigant, ſuperato maris periculo, iſtis in portu pecuniã pẽderẽt: aut mercatorum aliquid intereſſet, vitato Macro in Theocrinẽ incidere. Ego verò quę inter nauigãdũ accidũt nõ vobis, ſed ducibus lõgarũq. nauiũ pręfectis aſcribẽda cenſeo. Quæ verò in Piręeo, & apud magiſtratus, vobis, qui hæc omnia in poteſtate habetis.

In Mœroclem patronum Theocrinis.

A γράφοντας; εἰ δὲ γράψαιτ' ἄν, πῶς οὐ δεινόν ἐστιν, ἑτέρου μὲν γράψαντος, κωλύειν αὐτὸν τέλος ἔχειν τὸ ψήφισμα, ἵνα * πάντες τοῦτο ποιῶσι, καὶ γραφὴν ἀπενεγκόντα παραγεγραμμένον σαφῶς, τοὺς νόμους κωλύειν τὸ πρᾶγμα· νυνὶ δ' αὐτὸν τοῦτον μήτε πείσαντα τὸν δῆμον, μήτε κοινὸν τὸ πρᾶγμα καταστήσαντα, γράφεσθαι, τῶν νόμων αὐτῷ ἀπαγορευόντων; καὶ δεινὰ * φήσει αὐτίκα δὴ μάλα πάσχειν, εἰ μὴ ταῦτ' ἐξέσται ποιεῖν αὐτῷ· καὶ διέξεισι τὰς ἐκ τῶν νόμων τιμωρίας, αἷς ἔνοχος, ἂν ἁλῷ, γενήσεται. τῶν δὲ νόμων μὴ * φροντίζειν. ἀλλ' ἀξιοῖ αὐτῷ τηλικαύτην δωρειὰν δίδοσθαι παρ' ὑμῶν, ὅσην οὐδ' αἰτῆσαι τετόλμηκεν οὐδείς. ὅτι μὲν οὖν περὶ τῆς ἐνδείξεως οὐδὲν ἕξει δίκαιον λέγειν οὔτε Θεοκρίνης, οὔτε τῶν ὑπὲρ τούτου λεγόντων οὐδείς, σχεδὸν πάντας εἰδέναι νομίζω. οἶμαι δ' αὐτοὺς ἐπιχειρήσειν λέγειν, ὡς οὐδ' εἰσὶν ἔνδειξις τούτων, ὅσοι μὴ ἐν ἀκροπόλει * ἐπιγεγραμμένοι εἰσίν· οὐδ' ἐστὶ δίκαιον τούτους ὑπολαμβάνειν ὀφείλειν, ὧν οὐδεὶς παραδέδωκε τοῖς πράκτορσι τὰ ὀνόματα· ὥσπερ ὑμᾶς ἀγνοή-
B σαντας τὸν νόμον, ὃς ὀφείλειν ἀπ' ἐκείνης κελεύει τῆς ἡμέρας, ἀφ' ἧς ἂν ὀφείλῃ, ἢ παραβῇ τὸν νόμον, ἢ τὸ ψήφισμα· ἢ οὐ πᾶσι δῆλον, ὅτι πολλαχῶς καὶ ὀφείλουσι τῷ δημοσίῳ, καὶ ἐκτίνουσιν οἱ βουλόμενοι τοῖς νόμοις πείθεσθαι, καὶ τοῦτ' ἐξ αὐτοῦ τοῦ νόμου δῆλον. καί μοι λάβε τὸν νόμον τοῦτον πάλιν.

Νόμος.

Ἀκούεις, ὦ μιαρὸν σὺ θηρίον, τί κελεύει, ἀφ' ἧς ἂν ὀφείλῃ, ἢ τὸν νόμον παραβῇ; ἀκούω τοίνυν αὐτοὺς κἀκεῖνον ὑμῖν μέλλειν δεικνύναι τὸν νόμον, ὃς ἀπαλείφειν κελεύει τοὺς ἐγγεγραμμένους ἀπὸ τοῦ ὀφλήματος, καθ' ὅτι ἂν ἐκτίνῃ, καὶ ἐρήσεσθαι, πῶς ἀπὸ * τούτου ἐγγεγραμμένους ἀπαλείψουσιν; ὥσπερ οὐ περὶ μὲν τῶν ἐγγεγραμμένων τοῦτον κείμενον, περὶ δὲ τῶν μὴ ἐγγεγραμμένων, ὀφειλόντων δ', ἐκεῖνον, ὃς κελεύει ἀπ' ἐκείνης ὀφείλειν τῆς ἡμέρας, ἀφ' ἧς ἂν ὀφείλῃ, ἢ παραβῇ τὸν νόμον, ἢ τὸ ψήφισμα. τί οὖν οὐκ ἀγραφίου με φησὶ γράφεσθαι τὸν ὀφείλοντα καὶ μὴ ἐγγεγραμμένον; ὅτι ὁ νόμος οὐ κατὰ τῶν ὀφειλόντων καὶ μὴ ἐγ-
C γραφέντων κελεύει τὰς γραφὰς τοῦ ἀγραφίου εἶναι· ἀλλ' οἵτινες ἂν ἐγγραφέντες, καὶ μὴ ἐκτίσαντες τῇ πόλει τὸ ὄφλημα, ἐξαλειφθῶσι. καί μοι λάβε τὸν νόμον, καὶ ἀνάγνωθι.

Νόμος.

Ἀκούετε τοῦ νόμου, ὦ ἄνδρες δικασταί, ὅτι διαρρήδην λέγει, ἐάν τις τῶν ὀφειλόντων τῷ δημοσίῳ, μὴ ἐκτίσας τὸ ὄφλημα τῇ πόλει, ἐξαλειφθῇ, εἶναι κατ' αὐτοῦ τὰς γραφὰς πρὸς τοὺς θεσμοθέτας, τοῦ ἀγραφίου, καὶ οὐ κατὰ τοῦ ὀφείλοντος καὶ μὴ ἐγγεγραμμένου· ἀλλ' ἔνδειξιν κελεύει καὶ ἄλλας τιμωρίας κατ' αὐτοῦ εἶναι. ἀλλὰ σὺ τί διδάσκεις με πάντας τοὺς τρόπους, οἷς ἔξεστι τιμωρεῖσθαι τοὺς ἐχθρούς· ἀλλ' οὐ καθ' ὃν εἰσελήλυθας, τοῦτον ἀπολογῇ; Μοιροκλῆς τοίνυν, ὦ ἄνδρες δικασταί, ὁ γράψας τὸ ψήφισμα κατὰ τῶν τοὺς ἐμπόρους ἀδικούντων, καὶ πείσας οὐ μόνον ὑμᾶς, ἀλλὰ καὶ τοὺς συμμάχους φυλακήν τινα τῶν κακούργων ποιήσασθαι, οὐκ αἰσχυνεῖται αὐτίκα μάλα λέγων ὑπὲρ Θεοκρίνου, ἐναντία τοῖς αὑτοῦ ψηφίσμασιν. ἀλλὰ τολμήσει πείθειν ὑμᾶς, ὡς χρὴ τὸν οὕτω φανερῶς ἐξεληλεγμένον φάσεις ποιούμενον ἀδίκως κατὰ τῶν ἐμπόρων, ἀφεῖναι, καὶ μὴ τιμωρήσασθαι· ὥσπερ ἕνεκα τούτου γράψας καθαρὰν εἶναι τὴν θάλατταν, ἵνα σωθέντες οἱ πλέοντες ἐκ τοῦ πελάγους, ἐν τῷ λιμένι τούτοις χρήματα ἀποτίνωσιν· ἢ διαφέρον τι τοῖς ἐμπόροις, ἂν Μακρὸν διαφυγόντες Θεοκρίνῃ περιπέσωσιν. ἐγὼ δ' οἶμαι τῶν μὲν κατὰ πλοῦν γιγνομένων οὐχ ὑμᾶς, ἀλλὰ τοὺς στρατηγοὺς καὶ τοὺς ἐπὶ τοῖς μακροῖς πλοίοις αἰτίους εἶναι. τῶν δ' ἐν τῷ Πειραιεῖ, καὶ πρὸς ταῖς ἀρχαῖς, ὑμᾶς οἳ τούτων κύριοι ἁπάντων ἐστὲ.

διὰ

διὸ καὶ μᾶλλόν ἐστι τηρητέον τοὺς ἐνθάδε παραβαίνοντας τοὺς νόμους τῶν ἔξω τοῖς ψηφίσμασιν οὐκ ἐμμενόντων· ἵνα μὴ δοκῆτε αὐτοὶ πρᾴως ἐπὶ τοῖς γιγνομένοις φέρειν, καὶ συνειδέναι τούτοις ὧν πράττουσιν. οὐ γὰρ δήπου Μηλίους μὲν, ὦ Μοιροκλεῖς, κατὰ τὸ σὸν ψήφισμα δέκα τάλαντα νῦν εἰσπραξόμεθα, ὅτι τοὺς λῃστὰς ὑπεδέξαντο· τουτονὶ δὲ ἀφήσομεν ὃς καὶ τὸ σὸν ψήφισμα, καὶ τοὺς νόμους, δι' οὓς οἰκοῦμεν τὴν πόλιν, παραβέβηκε· καὶ τοὺς μὲν τὰς νήσους οἰκοῦντας κωλύσομεν ἀδικεῖν, ἐφ' οὓς τριήρεις δεῖ πληρώσαντας, ἀναγκάσαι τὰ δίκαια ποιεῖν· ὑμᾶς δὲ τοὺς μιαρούς, οἷς αὐτοῦ δεῖ καθημένους τουτουσὶ κατὰ τοὺς νόμους ἐπιθεῖναι δίκην, ἐάσουσιν. οὐκ ἄν γε σωφρονεῖτε. λέγε τὴν στήλην.

Στήλη.

Περὶ μὲν οὖν τῶν νόμων, καὶ τοῦ πράγματος, οὐκ οἶδ' ὅτι δεῖ πλείω λέγειν. ἱκανῶς γάρ μοι δοκεῖτε μεμαθηκέναι· βούλομαι δὲ, δεηθεὶς ὑμῶν τὰ δίκαια ὑπὲρ ἐμαυτοῦ καὶ τοῦ πατρὸς, καταβαίνειν, καὶ μὴ ἐνοχλεῖν ὑμῖν. ἐγὼ γὰρ, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, βοηθεῖν οἰόμενος δεῖν τῷ πατρὶ, καὶ τοῦτο δίκαιον νομίζων εἶναι· τὴν ἔνδειξιν ταύτην ἐποιησάμην, ὥσπερ ἐξ ἀρχῆς εἶπον· οὐκ ἀγνοῶν, οὔτε τοὺς βλασφημεῖν βεβουλημένους, ὅτι λόγοις εὑρήσουσι τοὺς διαβαλοῦντας τὴν ἐμὴν ἡλικίαν· οὔτε τοὺς ἐπαινέσοντας καὶ σωφρονεῖν με νομιοῦντας, εἰ τὸν ἐχθρὸν τοῦ πατρὸς τιμωρεῖσθαι προαιροῦμαι· ἀλλ' ἡγούμενος ταῦτα μὲν οὕτως, ὅπως ἂν τύχοι, παρὰ τοῖς ἀκροωμένοις συμβήσεσθαι· ἐμοὶ δὲ τὸ προσταχθὲν ὑπὸ τοῦ πατρὸς, ἄλλως τε καὶ δίκαιον ὂν, τοῦτ' εἶναι ποιητέον. πότε γὰρ δεῖ με καὶ βοηθεῖν αὐτῷ; οὐχ ὅταν ἡ μὲν τιμωρία κατὰ τοὺς νόμους ᾖ, μετέχων δ' αὐτὸς τυγχάνω τῆς τοῦ πατρὸς ἀτυχίας, μόνος δὲ καταλελειμμένος ὁ πατήρ; ὅπερ νῦν συμβέβηκε. πρὸς γὰρ τοῖς ἄλλοις ἀτυχήμασι, καὶ τοῦθ' ἡμῖν, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, συμβέβηκε. παροξύνουσι μὲν ἡμᾶς ἅπαντες, καὶ συναχθεσθαί φασι τοῖς γεγενημένοις, καὶ δεινὰ πεπονθέναι λέγουσι, καὶ τοῦτον εἶναι ἔνοχον τῇ ἐνδείξει· συμπράττειν δὲ οὐδεὶς ἐθέλει τῶν εἰπόντων, οὐδέ φησιν ἀπεχθάνεσθαι βούλεσθαι φανερῶς. οὕτως ἧττον παρά τισι τὸ δίκαιον ἰσχύει τῆς * παρρησίας. πολλῶν δ' ἡμῖν, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, διὰ τουτονὶ Θεοκρίνην ἀτυχημάτων ἐν οὐκ ὀλίγῳ χρόνῳ συμβεβηκότων· οὐδενός ἧττόν ἐστι τὸ νῦν συμβαῖνον· ὅτι τὰ δεινὰ, καὶ τὰ παρὰ τοὺς νόμους πεπραγμένα Θεοκρίνῃ, τῷ μὲν πατρὶ τῷ πεπονθότι καὶ δυναμένῳ ἂν δηλῶσαι πρὸς ὑμᾶς, ἐξ ἀνάγκης ἡσυχίαν ἀκτέον ἐστίν· οἱ γὰρ νόμοι ταῦτα κελεύουσιν. ἐμοὶ δὲ τῷ πάντων τούτων ὑστερίζοντι λεκτέον. καὶ τοῖς μὲν ἄλλοις τοῖς τηλικούτοις οἱ πατέρες βοηθοῦσιν, οὗτος δ' ἐν ἐμοὶ νῦν ἔχει τὰς ἐλπίδας· τοιοῦτον οὖν ἀγωνιζόμενοι ἀγῶνα, δεόμεθ' ὑμῶν ἐπικουρεῖν ἡμῖν, καὶ δεῖξαι πᾶσιν, ὅτι κἂν παῖς, κἂν γέρων, κἂν ἄλλην ἡντινοῦν ἡλικίαν ἔχων ἥκει πρὸς ὑμᾶς, καὶ τοὺς νόμους, οὗτος τεύξεται πάντων τῶν δικαίων. καλὸν γὰρ, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, μήτε τοὺς νόμους, μήθ' ὑμᾶς αὐτοὺς ἐπὶ τοῖς λέγουσι ποιεῖν, ἀλλ' ἐκείνους ἐφ' ὑμῖν· καὶ χωρὶς κρίνειν τούς τ' εὖ καὶ σαφῶς, καὶ τοὺς τὰ δίκαια λέγοντας. περὶ γὰρ τούτου τὴν ψῆφον ὀμωμόκατε οἴσειν. οὐ γὰρ δὴ πείσει γ' ὑμᾶς οὐδεὶς, ὡς ἐπιλείψουσιν οὗτοι οἱ ῥήτορες. οὐδ' ὡς διὰ τοῦτο χεῖρον ἡ πόλις οἰκήσεται. τοὐναντίον γὰρ, ὡς ἐγὼ πρεσβυτέρων ἀκούω, τότε φασὶν ἄριστα πρᾶξαι τὴν πόλιν, ὅτε μέτριοι καὶ σώφρονες ἄνδρες ἐπολιτεύοντο, πότερα γὰρ συμβούλους εὕροι τίς ἂν τούτους ἀγαθούς; ἀλλ' οὐδὲν τῷ δήμῳ λέγουσιν· ἀλλὰ τοὺς ἐκεῖθεν γραφόμενοι χρήματα λαμβάνουσιν. ὃ καὶ θαυμαστόν ἐστιν, ὅτι ζῶντες ἀπὸ τοῦ συκοφαντεῖν, οὔ φασι λαμβάνειν ἀπὸ τῆς πόλεως. καὶ πρὶν προσελθεῖν πρὸς ὑμᾶς, οὐδὲν

A Quare magis cauendi ſunt, qui hîc leges violãt, quàm qui foris decreta negligunt, vt ne ipſi æquis ferre animis ea quæ fiunt, & ſcelerum horum eſſe conſcij videamini. Nec enim, cum à Meliis, ô Mœrocles, ex tuo decreto decem talenta ob receptos piratas exigamus iſtum abſoluemus, qui & tuum decretum & leges quæ ciuium conſociationem tuentur, violauit: neque cum inſularium iniurias prohibeamus (qui vt iuſtitiam colant, claſſe miſſa cogendi ſunt) vos nefarios, quibus in hoc conſeſſu mulctã irrigare debent, hi abſoluent. Minimè verò, ſi ſapitis. Recita columnam.

COLVMNA.

Ac de legibus ipſáque re haud ſcio plura dicere quorſum attineat. Satis enim vos ea cognoſſe cẽſeo. Volo aũt æqua re pro me ipſo & patre à vobis orata, deſcẽdere, neque vobis diutius faceſſere negocium. *Excuſatio ſuæ accuſationis, & cõmiſeratio.*
B Ego, Iudices, cũ patri opitulãdũ, idq. iuſtũ eſſe putarẽ, nomen iſtius detuli, vt dixi initio: non ignorans & iis qui vituperare volent ſuppetitura verba, quibus ætatem meam calumnientur: & laudaturis, qui me prudenter facere putabunt, qui vlciſci paternum hoſtẽ inſtituerim. Verum hæc, vt fortuna tuliſſet, ſic apud auditores euentura exiſtimaui: mihi autem mandatum patris, iuſtũ præſertim, eſſe exequendum. Quãdo enim oſtenderem me ei opitulaturum? nõ cũ vindicta legibus conceditur? cùm ego ſum particeps paternæ calamitatis? cùm ſolus pater eſt derelictus? id quod modò accidit. Nã præter alia infortunia nobis & hoc, Iudices, euẽnit, vt cùm omnes nos inſtigarint, noſtram ſortem miſerati, & iniquè nobiſcum eſſe actum dixerint, & iſtum delatione teneri affirmarint, eorũ nemo tamẽ nobis opitulari velit, neque ſe velle ſuſcipere inimicitias, palàm profiteantur. Adeò plus apud pleroſque valet metus, quàm iuſtitiæ reſpe-
C ctus. Cũ autem, Iudices, per Theocrinem multæ nobis calamitates tempore haud exiguo datæ ſint: nulla maior eſt ea quæ nũc accidit, quòd facinora Theocrinis legúmque violationes, pater, qui & læſus, & demonſtrare poſſet, ſilentio tegere neceſſe habet. leges enim ita præcipiunt: mihi verò, cuius facultas his omnibus impar eſt, verba facienda ſunt. Ac aliis adoleſcentibus patres opem ferunt: hic verò in me ſpem habet collocatam. Tali igitur certamine conflictantes, vos precamur, vt nobis opitulemini, & omnibus oſtendatis, ſiue puer, ſiue ſenex, ſiue quacunque ætate quiſpiam ad vos confugerit: & ad leges: ei veſtram iuſtitiam eſſe præſidio. Honeſtũ eſt etenim, Iudices, neque vos, neq. leges in oratorum, ſed illos in veſtra eſſe poteſtate, diſcriménque conſtitui inter eos, qui benè & perſpicuè, & inter eos qui æqua dicũt. Nam de ea re vos pronũciaturos, iurati eſtis. Neque enim quiſquam vobis perſuadebit, propterea defuturos iſtius generis oratores aut propterea peius actum iri cum republica. Contrà ego è natu maioribus audio, tum floruiſſe maximè rempublicam, cum à modeſtis & prudentibus viris regeretur. Nunquid enim conſiliarios iſtos eſſe bonos inuenietis? At nihil populo dicunt: & iis qui populo conſulunt, accuſandis locupletantur. idque admiratione dignum eſt, cũ calumniando vitam ſuſtẽtent, dicere eos, ſe nihil accipere è publico, qui antequam ad vos ſe contuliſſẽt: *Inſectatio calũniatorum, quorum mos ſus ineuitabilis.*

inopes:nunc ditati, nullam vobis gratiam habent: A ſed paſſim dictitant, quàm inconſtans ſit populus, quàm intractabilis,quàm ingratus: perinde ac ſi vos per eos ditemini, non ipſi per populum. Atque iurè adeò talia dicunt, cùm veſtram ignauiam videant, qui neminem vt eorum merebatur improbitas, punieritis: ſed aures eis præbeatis, dicentibus: populi ſalutem pendêre ab accuſatoribus & calumniatoribus:quibus non aliud genus eſt peſtilentius.Quē enim ab iſtis præſtari reipublicæ vtilitatem reperias? Delinquentes iſti nimirum puniunt, & propter hos illi ſunt pauciores?Non vtique,Iudices, ſed plures etiam.Nam qui facinus aliquod animis agitant, cum ſciant,iſtis etiam aliquid eſſe de præda impertiendū: neceſſariò plus aliis eripere inſtituunt, vt non ſibi ſolùm, ſed iſtis etiam ſumptus ſuppetant. Ac à cæteris quidem maleficis, qui iis qui in ipſos inciderūt nocent,&res familiaris,cuſtodibus adhibitis,ſeruari poteſt:& qui domi manet,nihil mali patitur:alij ſola vigilantia malè cogitantium inſidias vitare queunt. B At quorſum abeas, vt ab iſtiuſmodi calumniatorum metu immunis degas?Nam q[illegible] in aliis iniuriis confugimus,ad leges,ad iudicia,ad teſtes,ad conciliabula:hæc illis quæſtui ſunt,in his vires oſtentant ſuas.amicos exiſtimant eos qui munerant:hoſtes,homines quietos & diuites.Recordamini igitur,Iudices,& improbitatis iſtorum,& maiorum noſtroum.Quorum Epichares,auus meus, Olympiæ pueros ſtadio vicit, coronámq.reipublicæ retulit, & apud maiores veſtros cum bona exiſtimatione diem ſuum obiit.Nos verò propter iſtum diis inuiſum,hac ciuitate fraudamur,pro qua Ariſtocrates Scellij filius,auunculus Epicharis aui mei,cuius huic fratri meo nomen eſt inditum,multis & præclaris rebus geſtis, bellum noſtra vrbe gerente cum Lacedæmoniis, euerſa Eetionea,in quam Critias cum cæteris tyrannis, Lacedæmonios recepturus fuit, caſtellum è quo oppugnabamur diruit, populámq. reſtituit:non talia, qualia hæc ſunt pericula ſubiens,ſed eius generis,in quibus & mortem oppetere præclarum eſt:& conatus eorū, C qui vobis inſidiabantur,compeſcuit.Propter quem,ſi Theocrinæ ſimiles eſſemus, iure nos conſeruaretis: nedum, cum eo meliores ſimus, iuſtámque cauſam habeamus.Neque enim ſæpè vos,his dicendis,obtūdemus.ſic enim iſte nobiſcum egit, vt, quod & initiò dicebam, ne ſpes quidem vlla nobis ſit reliqua vel peregrinis conceſſæ libertatis.Vt igitur,ſi nihil aliud,vel hoc ſolatium habeamus,vt & iſtum cohercitum videamus, nos adiuuate. Miſeremini eorum, qui è noſtra familia mortem pro republica oppetierunt.Cogite eum ad ipſam delationem reſpondere, & tales in eius cauſa vos præbete,iudices, qualis iſte noſtri fuit accuſator:qui deceptis iudicibus, mediocrem aliquam infligere mulctam patri noluit, me multū obteſtato, & ante eius genua ſuppliciter prouoluto:ſed tanquam pater rempublicam prodiſſet,litem ei decem talentis æſtimauit. Oramus igitur atq. obſecramus, vt iuſta quæ ſunt, decernatis. Heus tu, auxiliare nobis,ſi quid habes,& patrocinare.Aſcēde.

Merita maiorū,& cōmiſeratio, cum inſectatione aduerſarij.

A ἔχοντες, νῦν δ᾽ εὐποροῦντες, οὐδὲ χάριν ὑμῖν ἔχουσιν· ἀλλὰ περιιόντες λέγουσιν, ὡς ἀβέβαιός ἐστιν ὁ δῆμος, ὡς δύσχρηστος, ὡς ἀχάριστος· ὡς ὑμᾶς διὰ τούτους εὐποροῦντας, οὐχὶ τούτους διὰ τὸν δῆμον. ἀλλὰ γὰρ εἰκότως ταῦθ᾽ οὗτοι λέγουσιν, ὁρῶντες τὴν ὑμετέραν ῥαθυμίαν. οὐδένα γὰρ ἀξίως αὐτῶν τῆς πονηρίας τετιμώρησθε. ἀλλ᾽ ὑπομένετε λεγόντων αὐτῶν, ὡς ἡ τοῦ δήμου σωτηρία διὰ τῶν γραφομένων καὶ συκοφαντούντων ἐστίν. ὧν γένος ἐξωλέστερον οὐδέν ἐστι. τί γὰρ ἄν τις τούτους εὕροι χρησίμους ὄντας τῇ πόλει; τοὺς ἀδικοῦντας νὴ Δί᾽ οὗτοι κολάζουσι, καὶ διὰ τούτους ἥττους εἰσὶν ἐκεῖνοι; οὐ δῆτα, ὦ ἄνδρες δικασταί, ἀλλὰ καὶ πλείους, εἰδότες γὰρ οἱ βουλόμενοι κακόν τι πράττειν, ὅτι τούτοις ἐστὶν ἀπὸ τῶν λημμάτων τὸ μέρος δοτέον· ἐξ ἀνάγκης μείζω προαιροῦνται παρὰ τῶν ἄλλων ἁρπάζειν· ἵνα μὴ μόνον αὑτοῖς, ἀλλὰ καὶ τούτοις ἔχωσιν ἀναλίσκειν. καὶ τοὺς μὲν ἄλλους, ὅσοι κακουργοῦντες B βλάπτουσί τι τοὺς ἐντυγχάνοντας, * τοὺς μὲν τῶν οἴκοι φυλακὴν καταστήσαντας, σώζειν ἐστι. τοὺς δ᾽ ἔνδον μένοντας τῆς νυκτὸς μηδὲν παθεῖν. τοὺς δ᾽ εἰ γέ τῳ τρόπῳ φυλαξαμένους ἔνεστι διασώσασθαι τὴν τῶν κακῶν τι βουλομένων ποιεῖν ἐπιβουλήν. τοὺς δὲ τοιούτους * συκοφαντοῦντας, ποῖ χρὴ πορευθέντας ἀδείας παρὰ τούτων τυχεῖν; αἱ γὰρ τῶν ἄλλων ἀδικημάτων καταφυγαὶ τούτοις εἰσὶν ἐργασίαι, νόμοι, δικαστήρια, μάρτυρες, ἀγοραί. ἐν οἷς τὰς ἑαυτῶν ῥώμας ἐπιδείκνυνται, φίλους μὲν τοὺς διδόντας νομίζοντες· ἐχθροὺς δὲ τοὺς ἀπράγμονας καὶ πλουσίους, ἀναμνησθέντες οὖν, ὦ ἄνδρες δικασταί, καὶ τῆς τούτων πονηρίας, καὶ τῶν προγόνων τῶν ἡμετέρων, ὧν Ἐπιχάρης μὲν ὁ πάππος ὁ ἐμὸς Ὀλυμπίασι νικήσας παῖδας στάδιον, ἐστεφάνωσε τὴν πόλιν. καὶ παρὰ τοῖς ἡμετέροις προγόνοις, ἐπιεικῆ δόξαν ἔχων, ἐτελεύτησεν. ἡμεῖς δὲ, διὰ τοῦτον τὸν θεοῖς ἐχθρὸν ἀποστερούμεθα ταύτης τῆς πόλεως, ὑπὲρ ἧς Ἀριστοκράτης μὲν ὁ Σκελλίου, θεῖος C ὢν Ἐπιχάρους, τοῦ πάππου τοῦ ἐμοῦ, οὗ ἔχει ἀδελφὸς οὑτοσὶ τοὔνομα, πολλὰ καὶ καλὰ διαπραξάμενος ἔργα, πολεμούσης τῆς πόλεως Λακεδαιμονίοις, κατασκάψας τὴν Ἠετιώνειαν, εἰς ἣν τοὺς Λακεδαιμονίους ἤμελλον οἱ περὶ Κριτίαν ὑποδέχεσθαι, καθεῖλε μὲν τὸ ἐπιτείχισμα, κατήγαγε δὲ τὸν δῆμον, κινδυνεύων αὐτὸς οὐ τοιούτους κινδύνους, ἀλλ᾽ ἐν οἷς καὶ παθεῖν τι καλόν ἐστιν. ἔπαυσε δὲ τοὺς ἐπιβουλεύοντας ὑμῖν. δι᾽ ὃν εἰ Θεοκρίνῃ τούτῳ ὅμοιοι ὄντες ἐτυγχάνομεν, εἰκότως ἐσώζετ᾽ ἂν ἡμᾶς, μὴ ὅτι βελτίους ὄντας τούτου, καὶ δίκαια λέγοντας· οὐ γὰρ πολλάκις ὑμᾶς ταῦτα λέγοντες ἐνοχλήσομεν. οὕτω γὰρ ἡμᾶς οὗτος διατέθεικεν, ὥσθ᾽, ὅπερ ἐξ ἀρχῆς εἶπον, οὐδ᾽ ἐλπίδα εἶναι ἡμῖν μηδεμίαν τοῦ μετασχεῖν τῆς καὶ τοῖς ξένοις διδομένης παρρησίας. ἵν᾽ οὖν εἰ καὶ μηδὲν ἄλλο, ταύτην γ᾽ ἔχωμεν παραψυχὴν, τὸ καὶ τοῦτον ὁρᾶν ἡσυχίαν ἄγοντα, βοηθήσατε ἡμῖν· ἐλεήσατε τοὺς ὑπὲρ τῆς πατρίδος ἡμῶν τετελευτηκότας· ἀναγκάσατ᾽ αὐτὸν ὑπὲρ αὐτῆς τῆς ἐνδείξεως ἀπολογεῖσθαι· καὶ τοιοῦτοι γένεσθ᾽ αὐτῷ δικασταὶ τῶν λεγομένων, οἷος οὗτος ἐγένετο ἡμῶν κατήγορος. ὃς ἐξαπατήσας τοὺς δικαστὰς, οὐκ ἠθέλησε τιμήσασθαι μετρίου τινὸς τιμήματος τῷ πατρὶ, πολλ᾽ ἐμοῦ δεηθέντος, καὶ τοῦτον ἱκετεύσαντος * πρὸς τῶν γονάτων. ἀλλ᾽ ὥσπερ τὴν πόλιν προδεδωκότι τῷ πατρὶ, δέκα ταλάντων ἐτιμήσατο. δεόμεθ᾽ οὖν, ὦ ἄνδρες δικασταί, καὶ ἀντιβολοῦμεν, τὰ δίκαια * ψηφίζεσθε. βοήθησον ἡμῖν ὁ δεῖνα εἴ τι ἔχεις, καὶ συνείπε. ἀνάβηθι.

ΥΠΟ